An. et vol. XXVI 10 Martii 1934 (Ser. II, v. I) - Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Litterae Decretales, p. 73 - Constitutio Apostolica, p. 85 - Litterae Apostolicae, p. 88.

Acta SS. Congregationum: *S. C. S. Officii:* Proscriptio librorum (Rosenberg, Bergmann), p. 93 - *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de Consist. semipublico, p. 95. II. Provisio Ecclesiarum, p. 96. III. Designatio Ordinarii pro appellatione, p. 97 - *S. C. Rituum:* I. Decretum super miraculis B. Teresiae Marg. Redi, p. 98. II. Decretum super *tuto* in causa venn. Rochi Gonzalez, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo, Mm., p. 101. III. Decretum super *tuto* in causa B. Teresiae Marg. Redi, p. 104.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria:* Concessio indulgentiarum, p. 108 - *S. R. Rota:* Sententiae et decreta anni 1933, p. 110.

Acta Officiorum: *Commissio Pont. de Re Biblica:* Decretum de opere Fr. Schmidtke, p. 130.

Diarium Romanae Curiae: Cappella Papale funebre - S. C. Religiosi: Avviso di concorso - S. C. Riti: Congr. varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 132-136.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXIV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentario Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVI, n. 3 - 10 Martii 1934)

ACTA PII PP. XI

Litterae Decretales

PAG.

Quidquid Immaculatae. - Beatae Mariae Bernardae Soubirous, e Congregatione Nivernensi sororum Caritatis et Institutionis christianae, Sanctorum honores decernuntur. - *8 Decembris 1933* . . 73

Constitutio Apostolica

Inter praecipuas. - De abbatia Sancti Hieronymi in Urbe. - *15 Iunii 1933* . . . 85

Litterae Apostolicae

Dei viventis militum. - Venerabiles Servi Dei Rochus Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsus Rodriguez et Ioannes del Castillo, omnes e Societate Iesu presbyteri Beati renuntiantur. - *28 Ianuarii 1934* . . 88

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

I. Decretum, quo damnatur liber Alfredi Rosenberg, cui titulus « Der Mythus des 20. Jahrhunderts ». - *9 Februarii 1934* 93

II. Decretum, quo damnatur liber Ernesti Bergmann, cui titulus « Die deutsche Nationalkirche ». - *9 Februarii 1934* . 94

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Habitis iam de more.* - Decretum de Consistorio semipublico ad exquirenda suffragia pro canonizatione Beatorum Iosephi Benedicti Cottolengo et Conradi a Parzham, confessorum, atque Beatae Teresiae Margaritae Redi, virginis. - *6 Martii 1934* 95

II. Provisio Ecclesiarum 96

III. Designatio Ordinarii pro appellatione . . 97

SACRA CONGREGATIO RITUUM

PAG.

I. *Florentina.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis B. Teresiae Marg. Redi a S. Corde Iesu, virginis monialis professae Ordinis Carmelitarum Excalceatorum. - *25 Ianuarii 1934* 98

II. *SS. Assumptionis.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa beatificationis seu declarationis martyrii Ven. Servorum Dei Rochi Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo e Societate Iesu. - *25 Ianuarii 1934* 101

III. *Florentina.* - Decretum super *tuto* in causa canonizationis B. Teresiae Margaritae Redi a S. Corde Iesu, virginis monialis professae Ordinis Carmelitarum Excalceatorum. - *18 Februarii 1934* . . . 104

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(Officium de indulgentiis)

I. Preces indulgentiis ditatae. - *2 Februarii 1934* 108

II. In memoriam Iubilaei humanae Redemptionis. - *20 Februarii 1934* 109

SACRA ROMANA ROTA

I. Sententiae editae anno 1933. 110

II. Decreta in causis aliter eodem anno finitis 125

ACTA OFFICIORUM

COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

Decretum de opere R. D. Friderici Schmidtke, cui titulus « Die Einwanderung Israels in Kanaan ». - *27 Februarii 1934* . . 130

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Cappella Papale per le esequie di S. M. Alberto I Re del Belgio 132

II. Sacra Congregazione dei Religiosi: *Avviso di concorso* 134

III. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria, Generali* e *Preparatoria* . . 135

VI. Segreteria di Stato: Nomine 136

V. Necrologio 136

An. et Vol. XXVI 10 Martii 1934 (Ser. II, v. I) - Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATAE MARIAE BERNARDAE SOUBIROUS, E CONGREGATIONE NIVERNENSI SORORUM CARITATIS ET INSTITUTIONIS CHRISTIANAE, SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quidquid Immaculatae Beatíssimae semper Virginis omnipotentis Dei Matris gloriam praedicat, novo et inexplebili replet gaudio omnes gentes, quae nunquam eam desinunt conclamare beatam. Quis vero plus ac melius quam piissima Lapurdensis Virgo, utpote Immaculatae Virginis nuncia, nostris hisce temporibus, per totum catholicum orbem, gloriam illam diffudit, quae in singularissimo ab omni labe immunis Deiparae Conceptionis privilegio quam maxime refulget? Iamvero quemadmodum respexit Deus *humilitatem Ancillae suae*, ita Angelorum hominumque Regina humilitatem respexit Famulae suae Mariae Bernardae Soubirous, ubique terrarum blandulo *Bernadette* nomine gallice vocitatae. Quae in dioecesis Tarbiensis in Gallia oppido Lourdes nata die septima Ianuarii mensis, anno millesimo octingentesimo quadragesimo quarto, e Francisco et Aloisia Castérot parentibus, pauperibus quidem, at morum honestate et religione praestantibus, biduo post lustralibus aquis regenerata est. Inde iam ab infantia illa adversis fuit obnoxia vicibus. Sextum namque vix mensem attingentem, mater eam tradere cogitur nutrici, cui nomen Maria Lagües-Aravant e vico *Bartrès*, optimis moribus et christiana reli-

gione imbutae, quae, infante suo orbata, per quindecim menses maternas curas et amorem erga puellam contulit. Infantula ad suos reversa, ob rei familiaris inopiam, curis et alimentis opportunis deficientibus, infirma coepit valetudine laborare, qua usque ad obitum excruciata fuit. Aetate et gratia interim succrescebat puella, quae labente anno millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo ad famulatum prius apud suam amitam Bernardam, dein penes suam nutricem adigitur; postea vero ad ovium quoque ac agnorum praecipue custodiam adhibetur. Absque ulla litterarum cognitione et fidei rudimenta vix edocta, sive domi, sive apud nutricem, omnia suae aetatis munera virtutesque perfectissime exercuit. Indoles quidem erat ei prompta et vivida, sed obedientia adeo praefulsit ut numquam in eam peccare visa sit. Modestia autem, ingenuitate, morum suavitate, vitaeque innocentia ita excelluit, ut omnibus admirationi fuerit. Praeterea, quamvis illius institutio neglecta fuit, nihil tamen ipsa omisit ut dominicam precationem, salutationem angelicam, symbolum ac marialis rosarii recitationem probe addisceret; quibus orationibus, rosario praesertim, magnopere intentam se exhibuit. Desiderio quoque primitus sese Angelorum Pane enutriendi flagrans, e pago *Bartrès* ad suos reverti institit, ut ad illum suscipiendum se pararet.

Iamvero mirum non est si Deipara Immaculata, simplicitatem humilitatemque Bernardulae demirata, eam pluribus apparitionibus et alloquiis recreavit; quae quidem quomodo evenerint, quum omnibus nota et luce clariora et quam plurimis miraculis comprobata sint, pauca tantum Nobis de illis enarrare liceat.

Primo apparitionis die, qui fuit undecimus Februarii mensis, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo octavo, quarto nempe a dogmatica definitione de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, pleno meridie, Bernardula una cum sorore Antonia et amica Ioanna Abadie, ad specum *Massabielle*, ad sinistram Gavi fluminis ripam, prope Lapurdum oppidum, arida ligna colligens, cum pervenisset, extemplo strepere circa se et permisceri omnia, quasi ventorum vi subito coorta sentiens, cum, contra id quod sentiebat, quieta omnia atque immota cerneret, huc illuc volvens oculos ac forte aciem in specum intendens, matronam conspicit, humana specie longe nobiliorem, albo velamine frontem redimitam, utrimque circa humeros defluente veste indutam nive candidiore, una cum caeruleo circa latera cingulo in simplicis nodi modum religato, bipartito ad pedes descendente, atque rosarii coronam manu gestantem. Obstupescens puella tanta perculsa mentem imagine et allucinationibus se credens obnoxiam ad signum crucis, firmissimum adversus diabolicas fraudes munimentum, confugit. Verum non ante id efficere potuit, quam pia Mater ipsa se signo

crucis signavit atque ad sacri Rosarii recitationem, coronam manu advolvens, exemplo suo puellam excitavit. Quod in ceteris etiam apparitionibus, quae duae de viginti fuere, praestitit. Altero autem apparitionis die puella, in cordis sui simplicitate, diabolicam fraudem timens, lustralem aquam in matronam effudit; sed beata Virgo, leniter arridens, benigniorem illi vultum ostendit. Cum vero tertium apparuisset, puellam ad specum per quindecim dies invitavit, et saepius eam alloquuta pro peccatoribus orare, terram deosculari, paenitentiam agere est hortata; deinde imperavit ut sacerdotibus ediceret aedificandum ibi esse sacellum, solemnisque supplicationis more illuc accedendum. Mandavit insuper ut e fonte, qui sub terra adhuc latebat, sed mox erat erupturus, aquam biberet, eaque se abstergeret. Denique festo die Mariae ab Angelo salutatae, sciscitanti enixe puellae suum nomen beatissima Virgo, palmis iunctis pectori, admotis sublatisque ad caelum oculis ac paululum erga puellam acclinis « Ego sum — inquit — Immaculata Conceptio ». — Interea alia mira, stupentibus omnibus, non defuere: siquidem praeter eruptum e terra fontem, cuius aqua hausta non pauci infirmi sanitatem recuperant, cereus accensus minime offendit puellae digitos, quae, in ecstasim rapta, in aliam fere naturam conversa ac veluti angelus videbatur; et, percrebrescente beneficiorum fama, quae in sacro specu a fidelibus recepta dicebantur, in dies augebatur hominum concursus, quos loci religio ad *Massabielle* specum vocabat. Itaque prodigiorum fama et Bernardulae candore motus Tarbiensis Episcopus, iuridica instituta inquisitione, quarto ab enarratis anno, die octava Ianuarii mensis, in hanc devenit sententiam: *Immaculata Dei Mater revera apparuit Bernardae Soubirous die undecima Februarii, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo octavo et sequentibus;... et fideles certi de apparitionis veritate esse possunt:* atque Virginis Immaculatae cultum in eodem specu permisit.

Verum ob ipsas mirandas apparitiones et ob frequentiorem in dies ex totius orbis catholici regionibus ad specum concursum, plura Dei Famula incommoda ac molestias perferre coacta est praesertim a civili magistratu publicae securitatis ratione; cumque, supernaturalibus accedentibus signis, gis succresceret in populo puellam tanto privilegio donatam videndi cupiditas, loci parochus eam omnibus ventitantibus subducere pro viribus adlaborans, in Lapurdense Nivernensium Sororum Caritatis et Institutionis Christianae hospitium veluti alumnam excipiendam curavit, ibique illa sacram synaxim, ad quam magna cum diligentia sese paraverat, die tertia Iunii mensis angelica pietate primum recepit; atque per annos sex religionis ac litterarum studio et exercitiis sedulo incumbens, aegris quoque opem ac solatium attulit. Interea gravi morbo correpta et a medicis conclamata, sumptis nonnullis aquae guttulis ex prodigioso fonte haustae,

illico sanitati restituitur, quin tamen unquam perfectam sanitatem adepta sit, potissimum ob asthmaticum morbum, quem aequo animo usque ad extremos mortalis aevi dies constanter tulit.

Anno dein millesimo octingentesimo sexagesimo quarto, consilio et auctoritate Nivernensis Antistitis, qui cum ea de religiosa vita amplectenda iam egerat obiectasque difficultates explanaverat, inter quas supra diximus Sorores *de Nevers* enixe admitti postulavit; attamen adversae valetudinis causa per biennium adhuc in Lapurdensi praefato hospitio permanere debuit, ubi tanquam religiosam sese gerens sollicitam de aegrotis curam habuit. Tandem voti compos facta, mense Iulio, anno millesimo octingentesimo sexagesimo sexto, specu de *Massabielle* ac suae institutionis hospitio summopere sibi dilectis, ut divinae vocationi obtemperaret, consalutatis atque relictis, Nivernum petiit, atque novitiatum magna cum laetitia ingressa est. Postridie, antistita iubente, coram omnibus sororibus apparitiones omnes, quibus Immaculata Dei Mater sese frui dignata fuerat, candide et simpliciter enarravit, eam praesertim mirum in modum referens, in qua suum Deipara nomen manifestavit; ac deinceps de iisdem apparitionibus, nisi obedientia adacta, haud amplius loquuta est.

Sacro habitu suscepto, magnoque cum fervore tyrocinio inito, in lethalem morbum incidit; qua de re professionem religiosam in extremis emisit; quam postea, sanitate recuperata et absoluto novitiatus anno, rite renovavit perfecitque die tricesima Octobris mensis, anno millesimo octingentesimo sexagesimo septimo, Mariae Bernardae nomine retento. Eo autem tempore exemplar sese exhibuit tum in regulari disciplina servanda, tum in omnibus christianis virtutibus, obedientia potissimum, exercendis. Vividam indolem, quam sortita erat, fortiter compescuit; ac semper hilarem et comitem sese sodalibus praebuit; animadversiones, molestias, diuturnamque humiliationum segetem singulari patientia tulit; sed semper humilis atque obediens, numquam in adversis et simultatibus conquesta est, monita castigationesque etsi indebitas libenter excipiebat atque mandata omnia, quamquam cum gravi sui incommodo, adamussim exsequebatur, et sive valetudinario infirmorumque adsistentiae, sive sacrario addicta, sibi commissa munera diligentissime, licet infirma, semper exsequi studuit. Silentii rigida custos, ingenuitate, modestia morumque innocentia supra modum emicuit, susceptamque in baptismate stolam ad obitum usque candidam servavit. Umbratilis vitae cupida, quamquam eius nomen extra religiosam domum in celebritatem per universum orbem pervenerat, nihil antiquius habuit quam ab hominum oculis procul abesse; qua de re advenas ad se confluentes et colloquutorium, ad quod nonnisi ex obedientia

accedebat, aufugere studuit, et a vanagloria semper se incolumem immunemque servavit. In heroica itaque virtutum omnium, uti diximus, exercitatione, inter molestos morborum cruciatus vim sumebat ac solatium ex intensissimo quo flagrabat amore erga Passionem Domini, sanctissimam Eucharistiam et Virginem Immaculatam; ac ita ad annum pervenit millesimum octingentesimum septuagesimum octavum, quo anno, die Septembris mensis vicesima secunda, maximo animi solatio vota perpetua nuncupavit. Sequenti autem anno, mense Aprili, morbo quo excruciabatur magis ac magis invalescente ac aliis aerumnis et doloribus, ut purior hostia efficeretur, afflictata, sextadecima die mensis Aprilis, ad extrema deducta, atque ecclesiae Sacramentis piissime susceptis, Immaculatae Virginis ope humiliter invocata, placidissimo exitu ad caelestis Agni, *qui pascitur inter lilia*, nuptias evolavit, magnam post se virtutum et sanctitatis relinquens famam. Quam quidem Deus omnipotens caelestibus signis, quibus Ancillam suam iam viventem illustrare voluit, multipliciter confirmare dignatus est.

Vulgato namque Sororis Mariae Bernardae obitus nuntio, tota commota est civitas Nivernensis; omnes turmatim confluere coeperunt ad cadaver invisendum, quod flexibile, vividum, naturalem servans colorem perstitit, nec ullum efflavit, etsi quatriduanum, gravem odorem: omnes demortuam virginem sanctam conclamabant, eiusque precibus se commendabant. Iustis autem funebribus peractis, cadaver triumphali pompa delatum in sacello Sancti Ioseph intra monasterii Nivernensis septa conditum est; ac illius sepulcrum mox ob mira non pauca et frequentissimum populi concursum gloriosum evasit; intercedente namque venerabili Dei Famula, non paucas prorsus mirabiles sanationes a morbis dirissimis a Deo patratas contigisse dicebantur. Quare de Caelitum honoribus Mariae Bernardae Soubirous decernendis causa agitari coepta est apud Sacrorum Rituum Congregationem, atque, processibus Ordinaria potestate rite confectis, s. m. Pius Papa Decimus, Antecessor Noster, per decretum die tertiadecima Augusti mensis, anno millesimo nongentesimo decimo tertio datum, Causae introductionis Commissionem signavit. Processus continuo Apostolica auctoritate super virtutibus et miraculis venerabilis Servae Dei, opera potissimum sollertis dilecti filii Ludovici Copéré, tum Societatis Mariae Procuratoris generalis et Causae Postulatoris, adornati sunt, ac omnibus, de iure stricte servatis, Nos anno millesimo nongentesimo vicesimo tertio, die decima octava mensis Novembris, Dei Ancillae virtutum heroicitatem solemniter sancivimus. De miraculis dein a Deo, illa intercedente, uti ferebatur, patratis actum est iudicium; ac duo, ad eius Beatificationem obtinendam proposita, severissimo processu ponderata atque discussa sunt, Nosque suprema Nostra auctoritate de illis, nempe de *instantanea*

perfectaque sanatione Henrici Boisselet a tuberculosi formae acutae, cum cavernae occlusione; atque de *instantanea perfectaque sanatione sororis Melaniae Mariae Meyer, e Congregatione divinae Providentiae, ab ulcere in stomacho,* per decretum kalendis Maiis, anno millesimo nongentesimo vicesimo quinto editum, plene constare solemniter ediximus.

Sancito itaque venerabilis Mariae Bernardae heroico virtutum gradu, ac de duobus praefatis miraculis prolata sententia, nihil aliud ad actorum seriem perficiendam supererat, discutiendum, nisi an *tuto* ad eiusdem Servae Dei procedi posset solemnem Beatificationem. Proposito igitur dubio a cl. m. Antonio Cardinale Vico, Episcopo Portuensi et S. Rufinae, Ss. Rituum Congregationis Praefecto et Causae Relatore, in generalibus comitiis, coram Nobis in Vaticana aula habitis, die duodecima Maii mensis ipsius anni, omnes qui convenerant, tum Patres Cardinales, tum Officiales et Consultores, unanimiter affirmativum protulerunt suffragium; Nos vero superni luminis praesidium impensius exoraturi, Nostram aperire mentem distulimus; quam quidem postmodum patefacere statuimus; ac insequentis mensis die secunda, Pacis Hostia devotissime oblata, accitis et adstantibus quem supra diximus Cardinale Vico, nec non Ss. Rituum Congregationis a secretis, Alexandro Verde, in praesens S. R. E. Cardinale, et b. m. Angelo Mariani, Fidei Promotore generali, *tuto procedi posse ad solemnem venerabilis Servae Dei Sororis Mariae Bernardae Soubirous Beatificationem* Apostolica auctoritate decrevimus. Cuius Beatificationis sollemnia eodem piaculari anno, quarta decima die Iunii mensis, in Patriarchali Basilica Vaticana, cum frequentissimo populi concursu et iubilo, peracta fuerunt.

Insequenti autem anno, quum alia mira, Beatae Mariae Bernardae patrocinio implorato, ab omnipotenti Deo, patrata dicerentur, die nona Iunii mensis, Causa, dilecti filii Iulii Grimal, Societatis Mariae Adsistentis et Procuratoris generalis et novi eiusdem Causae Postulatoris sedula opera, reassumpta est; ac duae prodigiosae sanationes, quae Niverni una, Lapurdi altera, evenerunt, selectae sunt ad Eius obtinendam Canonizationem. Processibus itaque tum Niverni, tum Carthagine et in curia Tarbiensi constructis, Sacra Rituum Congregatio de eorum iuridica vi favorabile decretum edidit. Mira prior sanatio Niverni accidit. Venerabilis frater Alexius Lemaître, Archiepiscopus Carthaginensis, e dioecesi Nivernensi oriundus, abhinc decem et amplius annis gravi amoebica laborabat contagione, qua, in tropicalibus regionibus antea Apostolici Vicarii munere fungens, correptus fuerat. Plures adhibitae medicae artis curationes incassum cesserunt, et morbus in dies alternis vicibus ingravescens medicorum sententia insanabilis est renuntiatus. Cum vero Antistes ille, fere tres post menses a decreta B. Mariae Bernardae veneratione, Niverni esset ubi tri-

duana peragebantur sollemnia, Beatae corporis translationi interesse voluit; ac multis pro ipsius sanatione deprecantibus, in instanti perfecte convaluit, ita ut florentissima dein valetudine ac virium robore in actuosissimo vitae genere, quo antea, impigre iam tot annos frui valeat, uti periti ex officio et plures testes luculenter demonstrant.

Lapurdi evenit miraculum alterum. Soror quaedam ex Instituto Sororum a Bono Pastore, cui nomen Maria a S. Fidele, in saeculo Amata Baugé, tuberculari affecta diathesi, Augusto mense, anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto appendicotomiam feliciter subiit. Duos post menses prioribus alterius morbi symptomatibus tubercularis naturae in dextero genu et dorsuali spina tentari coepit, in qua praesertim adeo morbus invaluit, ut medicus a curatione illum naturae viribus, nisi forte post longum temporis spatium, sanari non posse edixerit; quae quidem sententia, veluti ex iudicialibus actis constat, plene confirmata est. Cum vero infirmae conditiones in peius ruerent ac remedia adhibita nihil proficerent, ad caelestia auxilia tum Sororum antistita tum ipsa aegrota recurrendum duxerunt; et Beatae Bernardae Soubirous invocatum est patrocinium. In illius igitur honorem secunda die mensis Februarii, anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo, novendiales preces a tota communitate in ipso infirmae cubiculo coram Beatae ipsius imagine effusae sunt, applicita quoque eiusdem reliquia in spina dorsuali et genu aegrotae. Quae quinta novendialium precum die, hora sexta post meridiem, subito sanatam se sensit, cum dolores in spina et genu evanuissent; sequenti autem die mane e lectulo surgere potuit, et ad perfectam sanationem comprobandam, non palpari tantum, sed et validis ictibus in dorso percuti voluit et aliquantisper saltare. Medicus a curatione et alii periti physici eam accuratissime explorantes, cum nullum morbi residuum invenissent, naturae viribus sanationem hanc tribui posse concorditer negaverunt, miraculum quidem agnoscentes.

De utraque ideo sanatione, Ponente seu Relatore dilecto filio Nostro S. R. E. Cardinale Alexandro Verde, in tribus, uti iuris est, Congregationibus disceptatum est; quarum ultima, Generalis, quam vocant, apud Nos Ipsos die sexta decima Iunii mensis vertentis anni habita est; atque in ea, proposito a praefato Cardinale Relatore dubio an et de quibus miraculis constaret post indultam Beatae Bernardae Soubirous venerationem, in casu et ad effectum de quo agebatur, tum Patres Cardinales, tum Officiales et Consultores ss. Rituum Congregationis suam protulere sententiam; Nos vero, omnium suffragiis exceptis, Nostram aperire mentem distulimus ut luminum caelestis sapientiae auxilium imploraretur; ac postrema Marialis mensis die Nos, advocatis dilectis filiis Nostris S. R. E. Cardinalibus

Camillo Laurenti, Ss. Rituum Congregationis Praefecto, Alexandro Verde, Causae Ponente, necnon dilectis filiis Alfonso Carinci, eiusdem S. Congregationis a Secretis, et Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, Sacrosancto Missae Sacrificio devote celebrato, plene constare ediximus de duobus miraculis, B. Maria Bernarda Soubirous intercedente, a Deo patratis: nempe, *de instantanea perfectaque sanatione tum R. P. Alexii Lemaître, Archiepiscopi Carthaginensis, a diuturna gravi amoebiasi; tum Sororis Mariae a S. Fidele a tuberculari affectione dorsualis spinae et dexteri genu;* Nostram autem sententiam hanc publici iuris fieri et in Ss. Rituum Congregationis acta referri iussimus. Ut denique ad optatum finem, ad Beatae illius nempe canonizationem, perveniretur, nil aliud supererat quam dubium *de tuto* quod vocant, discutere. Servata itaque praefata iuris forma, Nos, die mensis Iulii secunda, hoc eodem anno, in festo B. Mariae Virginis Visitationi sacro, iisdem quos supra diximus Patribus Cardinalibus et ss. Rituum Congregationis maioribus officialibus adstantibus, suprema Nostra auctoritate decrevimus: *Tuto procedi posse ad solemnem Beatae Mariae Bernardae Soubirous Canonizationem;* et hoc quoque decretum in vulgus edi et in ss. Rituum Congregationis acta referri mandavimus. Quibus omnibus uti supra peractis, ut constitutus a Praedecessoribus Nostris in tanti momenti negotio ordo servaretur, venerabiles primum fratres Nostros S. R. E. Cardinales, ad diem elapsi mensis Octobris decimam sextam, in Consistorium secretum apud Nos convenimus; in quo, uti de more, a dilecto filio Nostro quem supra memoravimus Camillo Cardinale Laurenti, compendiosa narratione praehabita de vita, virtutibus et miraculis tum Beatae M. Bernardae Soubirous, tum Beatae Ioannae Antidae Thouret, Virginum et de actis universis, quae in earundem causis Beatificationis et Canonizationis ipsa Sacra Rituum Congregatio admisit iam et adprobavit, singulorum Cardinalium adstantium suffragia exquisivimus et excepimus; atque suam iidem Cardinales aperuerunt sententiam: ad solemnem videlicet deveniendum esse Beatarum illarum Canonizationem. In Consistorio vero publico, quod undevicesima eiusdem mensis die in Aula supra Basilicae Vaticanae Porticum est habitum, dilecti filii Consistorialis Aulae Nostrae Advocati, Augustus Milani de Beata Maria Bernarda, et Vincentius Sacconi de Beata Ioanna Antida, brevem orationem dixerunt et pro earum Canonizatione de more institerunt; Nos autem Beatis illis altarium honores etsi avere vehementer dixerimus, attamen ut omnia, gravissima in hac causa, de more servarentur, pontificalem sententiam Nostram, falli nesciam, non ante edituros diximus, quam in proximo Consistorio *semipublico* Purpurati Patres, iterata vice, et omnes, qui adituri sint, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, et Abbates *nullius* suam quisque Nobis

aperuerint mentem; ac interea universos Christi fideles, ut Nobismet ipsis a spiritu Sancto Paraclyto superni luminis copiam impetrare ne desistant, enixe adhortati sumus.

Iussimus itaque ut unicuique venerabilium quos supra diximus fratrum commentaria mitterentur BB. Virginum Mariae Bernardae Soubirous et Ioannae Antidae Thouret vitae, virtutum et miraculorum, nec non actorum in earum Causis, ut, re cognita ac perpensa, suam possent ferre sententiam et Nobis communicare; ad diem autem p. e. mensis Novembris decimam eos omnes in Consistorium *semipublicum* coram Nobis in Vaticanis Aedibus ad hunc finem convocavimus; ipsosque allocuti sumus et quid de propositis causis sentirent ac Nobis significare vellent rogavimus. Singulorum suffragiis itaque collatis, vehementer laetati sumus in idem, quod Nosmet ipsi, omnes consentire, summos nempe sanctitatis honores Beatis illis Nos sine cunctatione decernere posse; eoque vel magis gratulati, quod hoc Nobis peragere contingat piaculari hoc anno divinae humani generis Redemptionis memoriae peculiariter dicato. Diem igitur octavam proximi Decembris mensis, Deiparae Immaculatae Conceptioni sacram, Beatae Mariae Soubirous Canonizationi, favente Deo, in Basilica Vaticana celebrandae praefiximus; Canonizationi vero Beatae Ioannae Antidae Thouret quartamdecimam diem proximi ineuntis anni Ianuarii mensis praestituimus. Interea adstantes omnes et universos christifideles summopere hortati sumus, ut in tanti ponderis negotio divini luminis gratia ne Nobis desit, ferventes ad Deum funderent precationes. De quibus omnibus ut publicum instrumentum conficerent, dilectos filios Protonotarios Apostolicos, qui aderant, sueta forma rogari curavimus.

Cum ergo auspicatissima a Nobis praestituta Nunciae Immaculatae Virginis Caelitum honoribus decernendis dies advenerit, complures tum saecularis tum regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales, nec non venerabiles fratres Nostri S. R. E. Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi et Abbates Vaticanam Basilicam, magnificentissime ornatam et maxima populi frequentia stipatam, convenerunt; iisque devota supplicatione praeeuntibus, et Nos in illam solemni pompa ingressi sumus; atque, adorato Ss. Eucharistiae Sacramento, ad Nostram perreximus cathedram, ibique sedimus. Tunc dilectus filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Ss. Rituum Congregationis Praefectus, et huic Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto filio Augusto Milani, Nostrae Consistorialis Aulae Advocato, vota Nobis precesque instanter detulit, ut Nos catalogo Sanctorum D. N. Iesu Christi adscriberemus Beatam Mariam Bernardam Soubirous eamque uti Sanctam ab omnibus christifidelibus venerandam esse pronunciaremus. Quod quidem cum iterum

ac tertio, *instantius* scilicet et *instantissime*, idem Cardinalis per eundem Consistorialis Aulae Advocatum postulasset, superno Sancti Spiritus lumine iterum ferventiusque implorato, Nos, uti catholicae Ecclesiae supremus Magister, falli nesciam sententiam in haec verba protulimus: « Ad hono-
« rem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et
« christianae religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi,
« Beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra, matura deliberatione
« praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium fratrum
« Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum,
« Archiepiscoporum et Episcoporum, in Urbe exsistentium consilio, beatam
« MARIAM BERNARDAM SOUBIROUS SANCTAM esse decernimus et definimus,
« ac Sanctorum catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia universali illius
« memoriam quolibet anno, die eius natali, nempe die decimasexta Aprilis,
« inter sanctas virgines pia devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii
« et Spiritus Sancti. Amen ». — Qua Canonizationis formula ita per Nos ex cathedra sollemniter pronunciata, oblatis Nobis a praefato Advocato Consistoriali, eiusdem Cardinalis Procuratoris nomine, precibus annuentes, Decretales has sub plumbo Litteras Apostolicas de eadem Canonizatione expediri decrevimus; a Protonotariis vero Apostolicis ad perpetuam eius memoriam instrumenta confici iussimus. Omnipotenti insuper Deo ob praeclarum hoc beneficium gratias una cum universo adstante populo ex animo egimus, ac dein primum novensilis Sanctae a Deo Ipso patrocinium invocavimus, ac plenariam postea indulgentiam omnibus praesentibus peramanter impertiti sumus. — Sacrum deinde solemni ritu litavimus, atque post evangelicam lectionem homilia clerum populumque allocuti, breve Sanctae Mariae Bernardae praeconium teximus, quod quidem in Immaculatae Virginis laudem et decus redundare consulto voluimus, quippe quae illam innocentissimam puellam ita materno animo adamavit ut se illi conspiciendam dederit, eidemque, etsi humillimae ovium custodi, munus concredere et suas efferendi glorias et homines ad paenitentiam revocandi.
« Cupimus praeterea — inquimus — incensas ad Immaculatam Dei Matrem eiusque famulam dilectissimam admoveri preces pro catholico orbe universo; ut omnes nimirum, per huius Anni Sancti decursum, divinae Redemptionis muneribus fruantur, quae Christus Dominus nobis suo sanguine acquisivit; ut omnes demum illam assequantur, quam mundus dare non potest, pacem, quaeque recti ordinis tranquillitate nititur studiosaque christianorum praeceptorum observantia. Faxit utique Deus, deprecatrice Immaculata Virgine Maria eiusque fidelissima ancilla Bernarda Soubirous, ut Redemptionis suae fructus in nobis iugiter sentiamus, per Christum Dominum nostrum. Amen ». — Qua homilia a Nobis perlecta, alteram adstan-

tibus cunctis impertivimus apostolicam benedictionem una cum suetis indulgentiis; et, favente Deo, pontificale Sacrum perfecimus.

Nos itaque, dum divinae absolvimus Bonitatis consilia, commoto animo spiritales illas perpendimus divitias, quas Deus ipse tam largiter hominibus bonae voluntatis dispensat. Iubilari namque hocce anno, quem Nos humanae Redemptionis memoriae undevicies seculari dicatum voluimus, benignissimus Redemptor noster non peccatorum tantum veniam nobis concedit et pacem, verum etiam ad sanctitatis perfectionem multiplicibus nos provocat invitamentis. Nonne revera sanctitudo est pulcherrimus Redemptionis fructus? En hodie Nobis nivalem redimire frontem datum est rudis olim puellae, quam mundus oblivioni haud dubie designabat. Sed Dominus noster Iesus Christus, qui vicit mundum, continenter quae stulta sunt mundi eligit ut confundat sapientes, et infirma mundi eligit ut confundat fortia. Qua quidem clarissima summae luce iustitiae collustrata, Beata triumphat Angelorum Sanctorumque omnium Regina, cuius ab omni labe immunis Conceptionis dogma quod Ille per suum in terris Vicarium ante sancierat mirifice dein per indoctam et simplicem puellam confirmavit, *Nunciam* factam misericordiarum suarum, quas per omnipotentem Matris suae deprecationem cunctas nobis largiri dignatur. Fervidas ergo, quaesumus, pro Nobis et universa Christi Ecclesia ad Immaculatam Deiparam admoveat preces Sancta Maria Bernarda, sanctarum Virginum fastis hodie a Nobis inserta. O felix terra, quae talem ac tam pulchrum protulit sanctitudinis florem! O felix Nivernensium Sororum Sodalitas, quae floris istius religiose suavissimum servat odorem! O felix Catholica Ecclesia, cuius auctoritati nullo unquam tempore desunt sanctitatis testimonia!

Omnibus itaque quae inspicienda erant rite perpensis, certa scientia, universa et singula, quae antea memoravimus, Apostolicae potestatis plenitudine confirmamus, roboramus atque iterum statuimus, decernimus, universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Volumus insuper ut harum Litterarum Decretalium transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae hiscemet praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero has Litteras Nostras definitionis, decreti, mandati et voluntatis infringere vel eis temerario ausu contraire vel attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio, die octava Decembris mensis, in festo Immaculatae Conceptionis B. M. V., Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego IANUARIUS Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego MICHAEL Episcopus Tusculanus Cardinalis LEGA.

✠ Ego DONATUS Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis SBARRETTI.

✠ Ego fr. THOMAS PIUS Ord. Praed. Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI.

✠ Ego ALOISIUS Episcopus Praenestinus Cardinalis SINCERO.

✠ Ego HENRICUS Episcopus Veliternus Cardinalis GASPARRI.

Ego PETRUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis GASPARRI, S. R. E. Camerarius.

Ego CAIETANUS tituli S. Agathae Gothorum Presbyter Cardinalis BISLETI.

Ego ACHILLES tituli S. Bernardi ad Thermas, Presbyter Cardinalis LOCATELLI.

Ego IOANNES BAPTISTA tituli S. Mariae in Transpontina Presbyter Cardinalis NASALLI ROCCA DE CORNELIANO.

Ego IOSEPH tituli S. Nicolai in Carcere Tulliano Presbyter Cardinalis MORI.

Ego ALOISIUS tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis CAPOTOSTI, Datarius.

Ego LAURENTIUS tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis LAURI, Maior Paenitentiarius.

Ego fr. ALEXIUS HENRICUS M., O. S. M., tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis LEPICIER.

Ego PETRUS tituli S. Mariae Transtiberim Presbyter Cardinalis SEGURA Y SAENZ.

Ego EUGENIUS tituli Ss. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI.

Ego FRANCISCUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis MARCHETTI SELVAGGIANI.

Ego fr. RAPHAEL CAROLUS tituli S. Praxedix Presbyter Cardinalis ROSSI.

Ego IULIUS tituli S. Mariae supra Minervam Presbyter Cardinalis SERAFINI.

Ego PETRUS tituli S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI-BIONDI.

Ego CAMILLUS S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis LAURENTI.

Ego FRANCISCUS S. Caesarei in Palatio Diaconi Cardinalis EHRLE.

Ego ALEXANDER S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis VERDE.

Fr. TH. PIUS O. P. Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. E.*

CAMILLUS Card. LAURENTI — *S. R. C. Praefectus.*

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

Alfridus Marini, *Scriptor Apostolicus.*

EXPEDITA

die undecima mensis Februarii, anno duodecimo

Alfridus Marini, *Plumbator.*

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIX, n. 45. - G. Stara Tedde.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE ABBATIA SANCTI HIERONYMI IN URBE

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter praecipuas incliti Ordinis Sancti Benedicti laudes semper habita est sacrarum litterarum eruditio atque doctrina; quam quidem laudem ipsi agnoverunt Decessores Nostri f. r. Pius X et Benedictus XV, qui munus Vulgatae editionis Bibliorum emendandae huic Ordini, peculiari Commissione ad opus constituta, tradere voluerunt. Eiusmodi autem Commissionis studia ac labores Nos quoque ab initio libenti animo prosecuti, curam et sollertiam plane exploravimus, qua ipsa, omnibus sedulo antea pervestigatis, prima duo volumina de integro edidit et alia duo proxime edenda apparavit.

Quo autem novos operi feliciter incepto stimulos adiiciamus ac peculiare benevolentiae Nostrae testimonium Ordini S. Benedicti exhibeamus, monasterium Sancti Hieronymi in hac alma Urbe erigere statuimus, ut quaedam ibi monachorum familia, religiosam tuens disciplinam et magnifico sacrorum rituum splendore huic Ordini assueto divinis laudibus vacans, munus Vulgatae rursus edendae perficere possit.

Quapropter apostolica Nostra auctoritate monasterium Sancti Hieronymi in Urbe erigimus, idemque in locum Commissionis Vulgatae emendandae sufficimus, atque in abbatiam Sanctae huic Sedi immediate subiectam evehimus; ac simul statuimus, ut praefata abbatia dominio et potestati Apostolicae Sedis in perpetuum obnoxia sit, ita ut Vulgatam emendandam curare pergat et alia studia, quae in posterum Nobis vel Successoribus Nostris committere eidem placuerit, peragere queat.

Ut autem nova abbatia, sicut antea Pontificia Commissio, cui sufficitur, naturam instituti scientiis excolendis dicati conservet, volumus equidem, ut ea monachis iam professis semper constet; qui ne umquam deficiant, ipsam tamquam filialem coniungimus cum abbatia Ss. Mauritii et Mauri Claravallensi, e Congregatione S. Petri de Solesmis, cuius profecto studium in regulis sequendis florentemque statum penitus perspectum habemus. Ea igitur, quae sequuntur, constituimus et decernimus:

I. Abbatia Claravallensis e suo gremio religiosos viros ad tempus seiunget, qui S. Hieronymi efforment familiam, cuius monachi chorales, dum rerum adiuncta siverint, ad quadraginta numero esse poterunt; et Abbatis Claravallensis munus erit, pro suo erga Christi Ecclesiam studio, apparandi in posterum monachos, qui ad abbatiam filialem, ut necessitas postulaverit, mittantur quique ex sodalibus sacrae doctrinae colendae aptioribus deligantur. Monachi autem, qui S. Hieronymi conventum constituerint, ad abbatiam Claravallensem, ut antea, pertinebunt, et in Abbate huius coenobii eligendo suffragia ferent. Abbas vero Claravallensis, quotiens opportunum censuerit, haud inscia Apostolica Sede, eos ad se revocare poterit.

II. Monasterio S. Hieronymi praesit Abbas qui a Summo Pontifice eligatur, proponente Abbate Claravallensi virum qui studiis dirigendis tuendaeque disciplinae maxime idoneus videatur. Qui S. Hieronymi Abbas, in monachos tempore quo ibi commorantur, iurisdictione ordinaria polleat inque eorum moderamine adiutores a se ipso designandos adhibeat Priorem, Subpriorem aliosque ordinarios administros nec non quosdam consiliarios quos, partim ipse, partim conventus eligat. Quoad munere fungetur Abbas S. Hieronymi suae primigeniae Congregationis particeps esse desinet; attamen, post obitum, suffragiis precibusque huius

Congregationis fruetur, eademque pro eius religiosis viris defunctis ipse feret.

III. Abbas Claravallensis iure erit Visitator Apostolicus monasterii S. Hieronymi, quod cum alio Visitatore a Summo Pontifice designando quotannis inviset. Idem perpetuo gaudebit iure inspiciendae probandaeque administrationis bonorum, quorum partem, ad necessaria vitae spectantem, ipse per se administrabit, partem vero ad studiorum utilitatem pertinentem Abbas S. Hieronymi curabit.

IV. Denique abbatia S. Hieronymi sequetur constitutiones et monasticae vitae usus quos sequitur Congregatio S. Petri de Solesmis, unde ipsa Ss. Mauritii et Mauri Claravallensis abbatia ortum ducit, salvis mutationibus quae immediata Sanctae Sedi subiectio exigit, et iis quae supra decreta sunt, nec non ceteris, quae ad finem huius monasterii proprium peculiari quodam Statuto proxime definientur.

Ad quae autem omnia exsecutioni mandanda dilectum filium Fidelem de Stotzingen, Ordinis S. Benedicti Abbatem Primatem, deputamus; cui propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates tum omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, tum subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum; eique onus imponimus peractae exsecutionis actorum fidem authentica forma exaratam redigendi ut in novae abbatiae archivo religiose adservetur.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Quae denique per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus ac mandavimus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus; quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimotertio, die decima quinta mensis Iunii, in Festo SS. Corporis Christi, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. THOMAS PIUS O. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Humbertus Benigni, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLVIII, n. 30. – G. Stara Tedde.

LITTERAE APOSTOLICAE

VENERABILES SERVI DEI ROCHUS GONZALEZ DE SANTA CRUZ, ALFONSUS RODRIGUEZ ET IOANNES DEL CASTILLO, OMNES E SOCIETATE IESU PRESBYTERI BEATI RENUNTIANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Dei viventis militum, qui martyres Iesu Christi in propaganda tuendaque Evangelii veritate coronam incorruptibilem in regno caelorum sibi compararunt, seriem nulla unquam conclusit aetas, atque eorumdem mirabiles historiae, a primis Ecclesiae saeculis ad recentiora usque tempora, novis semper titulis effulgent. At cum sanguis martyrum semen sit christianorum, semen illud effusum ad barbaras gentes Evangelii lumine inlustrandas uberrime et agrum Domini abunde fecundat.

Id nimirum XVII saeculo ineunte apud Americae meridionalis gentes — nunc tam religiosis sensibus inclitas — etiam evenit, opera Venerabilium Dei Servorum Rochi Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo, qui, martyres Rioplatenses, veterum Christi apostolorum facinora aemulati, atrocissima quaeque pro Iesu pati, ipsamque cruentam vitae iacturam facere, ita suo sanguine Evangelii praedicationem obsignantes, minime dubitarunt. In amplissimo itaque meridionalis Americae territorio, quod, fluminibus de Paranà, de Paraguay ac de Uruguay nec non horum magno numero affluentibus circumscriptum, nunc ad Argentinam, Brasilianam, Paraquariensem atque Uruquariensem respublicas pertinet, iidem Venerabiles Servi Dei suos apostolicos diuturnos labores mirifice sustinuere evangelizantes Indos, ipsosque barbaros adhuc vagosque per montes ac silvas ad oppida reducentes, iuxta constituta et consuetudines missionarias alumnorum Societatis Iesu, quae illis in regionibus non modo de religiosa re sed de ordine quoque sociali et civili optime est merita. Eorundem autem Dei famulorum veluti dux et magister Rochus Gonzalez de Santa Cruz iure censetur. Ipse Assumptione in urbe, quae praecipua etiam tunc erat civitas in finibus de Paraguay, anno MDLXXVI nobili genere natus, christianis virtutibus, castitate praesertim, in exemplum puer adhuc enituit, et vix adulescens eremiticam etiam vitam petere, sed perperam, conatus est, parentibus cognatisque redarguentibus. Curriculo expleto studiorum, sacerdotio auctus, spretis commoditatibus et

honoribus, antea in regiones fluminis superioris Paraguay ad Indos ibi degentes catechizandos se contulit, dein vero ministerium paroeciale naviter gessit templi cathedralis Sanctissimae Assumptionis; at postea dioecesis suae Curator et Vicarius generalis electus munere ipso se abdicavit, atque ut ad maiorem Dei gloriam adlaboraret impensiore studio et caritate, anno MDCIX Societatem Iesu ex inopinato, sed feliciter, ingressus est. Vix sex post menses in novitiatu transactos iam Rochus missioni Guaycuruum trans ripam fluminis Paraguay destinatur, atque ex tunc usque ad gloriosum obitum per viginti circiter annos missionarium munus ea animi fortitudine eoque caritatis impetu continenter exercuit, ut vix credas mortali homini tantum roboris animi suffecisse tot aerumnis laboribusque perferendis. Anno MDCXII ad Missionem Sancti Ignatii de Paraguay missus, in perficiendo oppido temploque in exstruendo ipse Dei Servus architectus, faber, lignarius et coementarius, sicuti etiam postea, factus plurimum laboravit, sed maiorem etiam operam in Indos christiana lege educandos insumpsit: idque non modo in locis *reductioni*, uti aiunt, sive oppido S. Ignatii finitimis, sed in tota quam attingit flumen de Paranà regione, ubi oppida plura vel Missiones constituit, inter quae memoratu dignum oppidum apud Itapuanos, cum in oppido ipso seu in reductione de Itapuà anno MDCXIX religiosam Societatis professionem sollemnem tandem nuncupaverit. Mense Octobri eiusdem anni millesimi sexcentesimi ac noni decimi, iussu Provincialis, Missiones de Uruguay condendas aggreditur; proindeque difficillimis itineribus in inexploratas eatenus regiones se confert, Uruquarienses dictas a flumine de Uruguay, easque ad mortem usque excolit. Oppidulis nuncupatis a Conceptione de Uruguay, a S. Nicolao de Piratinì, a S. Francisco Xaverio de Yaguaraitì, a Candelaria de Caarapà, ab Assumptione de Yjuhì, a Regibus Magis de Yapeyù fundatis, ea sollicite visitat et curat, eaque omnibus ecclesiasticis facultatibus, et civilibus etiam post annum MDCXXVI, munitus, omni contentione provehit, adhibita sollertissima opera sociorum, quos provincialis Societatis Iesu moderator eidem mittit. Nam post aliquos alios sanctum ad barbaros Indos Evangelium praedicaturus Venerabilis Dei Servus ultimis suae vitae temporibus socios quoque habuit Alfonsum Rodriguez et Ioannem del Castillo. Ambo prae Rocho aetate multo iuniores, in Hispania orti, — primus enim in dioecesi Zamorensi anno MDXCVIII, alter Conchensis dioecesis in oppido «Belmonte» anno MDXCVI natus est — in Hispania adhuc adulescentes in Societatem Iesu adlecti sunt; ambo, iam anno millesimo sexcentesimo sexto decimo ad urbem Cordubensem in America missi, ibi perfuncti studiis et sacerdotio aucti, urgente caritate Christi, arduas illas periculosasque missiones, quas Venerabilis Rochus moderabatur, expe-

tierant. Alfonsus Rodriguez nitidissimi animi candore fulgens, Iesu Christi passionem multis effusis lacrimis recolebat, fervidissimo in Deum et in proximum amore aestuabat. Neque minori morum innocentia enitebat Ioannes del Castillo, nec minori ferebatur caritatis studio pro adducendis ad Iesum Christum indigenis, quorum iura et causam etiam contra colonos oppressores, ad exemplum venerabilis Rochi, fortiter defenderat. Eum Venerabilis Rochus, in Indorum de Caarò fines iter faciens, ex oppidulo S. Nicolai translatum, Missioni ab Assumptione de Yjuhì nuncupatae, recens conditae, praeficit; dein desiderio Indorum memoratorum ut satisfaceret, una cum Alfonso Rodriguez Omnium Sanctorum de Caarò reductionem sive oppidum, quod ultimum est seu septimum inter missionalia oppidula a Venerabili Rocho in finibus Uruquariensibus constitutum, die prima m. Novembris an. MDCXXVIII fundavit. Sed iam mors imminebat martyribus! Maleficus enim quidam eius regionis princeps, nomine *Niezú*, odio abreptus in Christi praecones, qui per sanctissimam Evangelii doctrinam Indos a magicis erroribus et a moribus inhonestis retrahebant, sicarios minis territos mittit, qui novos missionarios caede interimant, sacraque eorum omnia vastent. Ipsiusmet mensis Novembris die decima quinta, post Missam, Venerabilis Rochus, dum e trabali stipite cymbalum rituale appendit, ex improviso a proditore lapideae securis ictu percussus, disrupto capite occubuit. Socius Alfonsus, externo clamore excitatus, dum e sacello ad iam demortuum Rochum accedere conatur, lethalibus vulneribus acceptis in ipso ecclesiolae limine exanimatus procidit. Utriusque martyris tum corpora discerpta una cum ecclesia, direptis quoque et profanatis sacris supellectilibus, comburuntur. Caedem interea idem Niezú inferendam Ioanni del Castillo suis sicariis mandat, qui illum die Novembris decima septima a tergo aggressi devinciunt, fustibus caedunt, morte afficiendum decernunt. Tunc Ioannes dum per aspera crudeliter raptatur saxisque contunditur, sui finis explorata causa, Iesum pie invocat, in ultimo vitae discrimine ad caelum cor erigit, donec lapidibus obrutus tandem exspirat. Corpus vero eius, feris dilaniandum frustra relictum, flammis postea datum est. Post Venerabilium Servorum Dei occisionem, multi ex indigenis regionis illius non sine periculo vitae sacras exuvias repetunt, easque ad Candelariam deferunt in duabus sindonibus bene compositas; quae postea ad Conceptionem missae, inibi sollemniter receptae fuere. Qua re cum martyrii statim vulgata fama magis magisque in dies in populo invaluisset, summisque etiam honoribus relliquiae Servorum Dei in oppidum a « Conceptione » nuncupatum allatae, tanquam relliquiae martyrum Christi in odium fidei peremptorum pie devoteque habitae ac servatae fuerint, de honoribus Beatorum Martyrum eisdem

Venerabilibus Dei Famulis tribuendis causa inchoata est, ita ut iam anno MDCXXIX in Curia Bonaërensi, cuius antiquos intra fines gloriosum heroum agmen obtinuerat coronam, processus Ordinarii adornati sint. Sed plures ob rationes postea causa diu siluit, deperditis quoque interim tribus informativis processibus iam Romam transmissis, qui tantum nuperrime una cum aliis, numero et pondere gravissimis, documentis coaevis inventi sunt. Novo proinde super fama martyrii Servorum Dei peracto in archiepiscopali Curia Bonaërensi processu, et praehabito studio Sectionis Historicae Sacrae Rituum Congregationis, Nos ipsi omnibus rei momentis attente perpensis, die XIII m. Iulii an. MCMXXXII introductionis Causae Commissionem manu propria obsignavimus. Iuxta proinde novissima praescripta, loco apostolici processus, ab eiusdem Historicae Sectionis consultoribus accuratissima trutina, iterum omnia quae ad causam spectabant documenta sunt excussa ac probata. Antepraeparatorio postea coetu die XXV m. Aprilis an. MCMXXXIII, et Praeparatorio die XIII m. Iunii insequentis habitis, Generalis Conventus coram Nobis die XXVIII m. Novembris, eodem anno, coactus est, et cum profecto constiterit trium eorundem Servorum Dei internecionem apprime evenisse in odium catholicae religionis et solam christianam Fidem fuisse causam illius, Nos sollemni decreto die III m. Decembris novissime praeteriti de Martyrio et causa martyrii Rochi Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo constare declaravimus. Super signis sive miraculis de more dispensatum est pro Venerabili Ioanne del Castillo, indulta quoque, quatenus opus sit, dispensatione pro aliis duobus Dei Famulis. Cum igitur de martyrio martyriique causa constaret, illud supererat ut Sacrorum Rituum Cardinales et Consultores rogarentur an tuto procedi posse censerent ad sollemnem eorumdem Dei Servorum beatificationem. Hoc praestitit dilectus filius Noster Alexander Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Verde, Causae Ponens seu Relator, in generali Sacrorum Rituum Congregatione coram Nobis in Vaticanis Aedibus habita die XVIII m. Ianuarii volventis anni MCMXXXIV, omnesque tum Cardinales tum qui aderant Patres Consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos vero die tantum XXV huius mensis Eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, et praedicto Alexandro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Verde, Causae Relatore, una cum dilectis filiis Salvatore Natucci, Fidei promotore generali, nec non Alfonso Carinci, memoratae Sacrorum Rituum Congregationis secretario, sollemniter ediximus *tuto* procedi posse ad ipsorum Dei Famulorum beatificationem. Quae cum ita sint, precibus permoti cleri populique Rerumpublicarum Argentinensis, Brasiliensis, Paraqua-

riensis atque Uruquariensis, nec non sodalium omnium e Societate Iesu, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore facultatem facimus ut iidem Venerabiles Dei Famuli Rochus Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsus Rodriguez et Ioannes del Castillo, omnes e Societate Iesu presbyteri, *Beati* in posterum appellentur, eorumque Martyrum Rioplatensium corpora et relliquiae, si quae supersint, publicae proponantur venerationi, non tamen sollemnibus in supplicationibus deferenda; itemque permittimus ut imagines eorum Servorum Dei radiis decorentur. Praeterea eadem auctoritate Nostra concedimus ut de eisdem Beatis quotannis Officium recitetur de Communi plurimorum Martyrum cum lectionibus propriis per Nos adprobatis, ac Missa pariter celebretur per Nos item adprobata, servatis Missalis et Breviarii Romani rubricis, dumtaxat tamen in dioecesibus Rerumpublicarum quas supra diximus nec non in templis seu sacellis ac domibus ubique terrarum sitis Iesu Societatis, cuius ipsi Dei Famuli fuerunt sodales, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui horas canonicas recitare teneantur; et, quod ad Missas attinet, a sacerdotibus confluentibus ad templa sive sacella in quibus Beatorum eorundem festum celebretur. Denique largimur ut sollemnia eorundem Servorum Dei peragantur, servatis servandis, in praedictis dioecesibus atque in templis seu sacellis ac domibus, quae memoravimus, die per respectivum Ordinarium vel Ordinis praelaudati moderatorem designando, infra annum postquam eadem sollemnia in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana celebrata fuerint. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis nec non decretis de non cultu editis, ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrae Rituum Congregationis subscripta sint et Praefecti eiusdem Congregationis sigillo munita, in disceptationibus etiam iudicialibus, eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce Litteris ostensis haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVIII mensis Ianuarii, an. MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status*.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

DECRETUM

DAMNATUR LIBER ALFREDI ROSENBERG, CUI TITULUS « DER MYTHUS DES 20. JAHRHUNDERTS ».

Feria IV, die 7 Februarii 1934

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Der Mythus des 20. Jahrhunderts (ALFRED ROSENBERG).

Liber omnia Ecclesiae catholicae dogmata, imo et ipsius religionis christianae fundamenta spernit ac penitus reiicit; necessitatem propugnat novam religionem seu ecclesiam germanicam instituendi et principium enuntiat « novam hodie exsurgere mythicam fidem; fidem mythicam sanguinis; fidem, qua creditur etiam divinam hominis naturam sanguine posse defendi; fidem scientia clarissima suffultam, qua statuitur septentrionalem sanguinem illud repraesentare mysterium, quo antiqua Sacramenta suffecta sunt ac superata ».

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 9 Februarii 1934.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

II

DECRETUM

DAMNATUR LIBER ERNESTI BERGMANN, CUI TITULUS « DIE DEUTSCHE NATIONALKIRCHE ».

Feria IV, die 7 Februarii 1934.

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Die deutsche Nationalkirche (ERNST BERGMANN).

Auctor religionem christianam, factum revelationis, necessitatem Redemptionis per Iesum Christum Crucifixum et gratiae divinae denegat; religionem vero christianam et speciatim catholicam tantummodo creationem culturae semiticae et romanae ideoque indoli germanicae oppositam esse affirmat. Insuper asserit auctor Vetus Testamentum iuventuti germanicae esse periculo morali, conceptum charitatis christianae degenerationem populorum secumferre, utpote quae infirmorum ac physice debilium curam gerit simulque prolis generationem ipsis permittit; sanguinem et genus, vulgo « Rasse », exhibet ac propugnat tanquam unicum elementum progressus culturalis; novam religionem instituendam censet, fidei in Deum personalem substituendo atheismum purum seu pantheismum. Auctor praeterea exaggeratum et omnino radicalem nationalismum defendit, doctrinae necnon culturae christianae prorsus contrarium.

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 9 Februarii 1934.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

DECRETUM

DE CONSISTORIO SEMIPUBLICO AD EXQUIRENDA SUFFRAGIA PRO CANONIZATIONE BEATORUM IOSEPHI BENEDICTI COTTOLENGO ET CONRADI A PARZHAM, CONFESSORUM, ATQUE BEATAE TERESIAE MARGARITAE REDI, VIRGINIS.

Habitis iam de more Consistoriis, tum secreto, tum publico die quinta huius mensis in palatio Apostolico Vaticano, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI die decima secunda currentis mensis Martii, Consistorium semipublicum fieri decrevit, in quo exquiret Episcoporum sententiam pro canonizatione beati Iosephi Benedicti Cottolengo, confessoris sacerdotis, fundatoris Parvae Domus a divina Providentia, beati Conradi a Parzham, confessoris, laici professi Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, et beatae Teresiae Margaritae Redi a S. Corde Iesu, Virginis, monialis professae Ordinis Carmelitarum Discalceatorum. Quapropter Ssmus Dominus praescribit ut omnes Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Praelati et Abbates *nullius*, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, si possint, Romam tempestive petant, praefato Consistorio intersint, suffragium suum edituri et solemni canonizationi, si in eodem Consistorio indicta fuerit, adsistant suo tempore. Ceteros vero Antistites de his quae supra memorantur certiores reddit, laetus quidem si qui ad eumdem finem romanum iter suscipere velint. Ne autem frequentibus itineribus nimium graventur Ordinarii locorum, Sanctitas Sua benigne indulget ut qui, sive occasione Consistorii Romam convenerint, sive saltem uni ex praefatis solemniis adfuerint, proxima vice ab obligatione sacra Limina visitandi eximantur.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 6 Martii 1934.

Fr. RAPHAEL C. Card. ROSSI, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

MONITUM

Rmi Archiepiscopi et Episcopi qui, iuxta praecedens Sacrae Congregationis Consistorialis convocationis decretum, Romae semipublico Consistorio pro Canonizationibus vel sacris Canonizationum solemniis intererunt, quamprimum Adsessori Sacrae Congregationis Consistorialis (*Palazzo della Cancelleria, Piazza della Cancelleria, 1 - Roma-116*) et subscripto Apostolicarum Caeremoniarum Praefecto (*Piazza Capranica, 93 - Roma-120*) per epistolam significent quo circiter die venturi sunt, ut Praesulum numerus opportune cognoscatur, et ipsi schedulas et intimationes pro Consistorio vel Canonizationibus tempestive accipere possint.

Ne vero Apostolici cursores in schedularum distributione ancipites haereant de Episcoporum domiciliis, oportet ut ipsi Archiepiscopi et Episcopi in scriptis eumdem Caeremoniarum Praefectum de suo quisque domicilio certiorem faciant.

Iidem Antistites secum deferent vestes praelatitias laneas violaceas, cum mantelleto pariter laneo violacei coloris, biretum, rochetum et cappam laneam violaceam cum pellibus armellineis pro Consistorio.

Pro sacris vero Canonizationum sollemniis, Praesules deferent amictum, mitram ex linea tela alba et unum pluviale simplex e lamina sin minus ex serico damasceno coloris diei solemnitatis.

Antistites autem cardinalitia dignitate praefulgentes, vestes cardinalitias *violacei* coloris et cappam *violaceam* cum pellibus armellineis pro Consistorio habebunt. Pro sollemniis autem Canonizationum induent vestes cardinalitias *rubri* coloris, calceos rubeos, amictum, planetam opere phrygio aureo distinctam, mitram serico-damascenam. Cappellani caudatarii induent vestem sericam violaceam cum crocea lanea violacei pariter coloris, superpelliceo et vimpa.

Praesules ad Ordines vel Congregationes religiosas pertinentes quoad rochetum et qualitatem ac colorem vestium consuetum morem servabunt.

Die 6 Martii 1934.

De mandato Ss.mi D. N. Papae

L. ✠ S.

CAROLUS RESPIGHI.
Protonot. Ap., Caerem. Praefectus.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

13 Ianuarii 1934. — Cathedrali ecclesiae Pesqueirensi praefecit R. P. D. Adalbertum Sobral, hactenus Episcopum Barrensem.

27 Ianuarii. — Cathedrali ecclesiae S. Caroli Ancudiae, R. P. D. Raymundum Munita Eyzaguirre, parochum in civitate S. Iacobi de Chile.

31 Ianuarii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Cianensi, R. P. D. Franciscum Mariam Gieure, hactenus Episcopum Baionensem.

1 Februarii. — Cathedrali Ecclesiae Pastopolitanae, R. D. Didacum Gomez, Rectorem Seminarii dioecesis Manizalensis.

2 Februarii. — Ecclesiae Cathedrali Octeriensi, R. D. Hyginum Serci, Canonicum Paenitentiarium ecclesiae metropolitanae Calaritanae.

3 Februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Nazianzenae, R. D. Bernardum Bertoglio, Praepositum parochum S. Bartholomaei, in oppido Trino, archidioecesis Vercellensis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Aloisii Cardinalis Sincero, Episcopi Suburbicarii Praenestini.

10 Februarii 1934. — Cathedrali Ecclesiae Trentonensi, R. D. Moysen Kiley, Antistitem Urbanum, Directorem spiritus in Pontificio Collegio Americano Statuum Foederatorum, Romae.

— Cathedrali Ecclesiae de Amarillo, R. D. Robertum Emmet Lucey, parochum S. Antonii loco *Long Beach*.

— Cathedrali Ecclesiae Providentiensi, R. D. Franciscum Keogh, Vicecancellarium curiae dioecesanae Hartfortiensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Calyndensi, R. D. Gulielmum O'Brien Antistitem Urbanum, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Georgii Gulielmi Cardinalis Mundelein, Archiepiscopi Chicagiensis.

III

DESIGNATIO ORDINARIORUM PRO APPELLATIONE

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, Archiepiscopus Monacensis et Frisingensis, designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Augustani Vindelicorum. Quam designationem Sacra Congreg. Consistorialis die 23 Ianuarii 1934 adprobavit.

Item R. P. D. Thomas Williams, Archiepiscopus Birmingamiensis, designavit ad eumdem effectum tribunal Ordinarii Liverpolitani. Quam designationem Sacra Congregatio Consistorialis die 9 Februarii 1934 benigne approbavit.

Pariter R. P. D. Eduardus Patritius Roche, Archiepiscopus Sancti Ioannis Terrae Novae, tribunal Ordinarii Portus Gratiae. Quam designationem Sacra Congregatio Consistorialis die 16 Februarii 1934 benigne approbavit.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

FLORENTINA

CANONIZATIONIS B. TERESIAE MARGARITAE REDI A S. CORDE IESU, VIRGINIS MONIALIS PROFESSAE ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEATORUM.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Ea est sanctae virginitatis praecipua laus, quod a terrenis rebus animum avocans, ad superna potenter erigat, atque fervidioris caritatis anheitu Deo coniungat: *Virgo*, enim, *cogitat quae Domini sunt*. Quod si virginesi In patria, veluti candida Agni corona, cantant *quasi canticum novum* quod nemo alius dicere potest; equidem et in terris ipso angelico, supra humanae naturae modum nitore vitae immaculati Agni laudes veluti suavi praeconio concinunt.

Huius angelicae vitae in terris mirabile elucet exemplum Beata Teresia Margarita a Sacro Corde Iesu, mystici Carmeli lectissimus flos.

Arretii in Hetruria a nobilibus piisque parentibus Ignatio Redi et Camilla Ballati die 15 Iulii mensis anno 1747 nata est puella, quae, non sine futurae vocationis praesagio, lustralibus baptismi aquis insequenti die, Beatae Mariae Virgini de Monte Carmelo sacra, mundata fuit, et Anna Maria vocata. Praevenit eam Deus gratia sua, et adhuc infans nihil optatius habuit, quam Ei in omnibus placere, et ad heroicam perfectionem pervenire. Decimum octavum vix attigerat annum, quum quasi Sanctae Teresiae instinctu in Florentinam Carmeliticam domum ingressa non tiruncu-lam se exhibuit, sed in virtutibus omnibus, quae iam provectam monialem decent, prae ceteris eluxit. Sacris Carmeli Ordinis vestibus induta nomen Teresiae Margaritae a Sacro Corde Iesu sibi imponi optavit. Margaritae nomen elegit, quia Margaritam Mariam Alacoque, veluti sui spiritus magistram et apud Deum Patronam elegerat; « a Sacro autem Corde » addi quaesivit, quia se hostiam ad Sacratissimi Cordis Iesu honorem immolandam proposuerat. Quam caelesti Sponso sancta haec oblatio grata fuerit aperte ostendunt mirabilia dona quibus Teresia Margarita cumulata

fuit. Quae tamen et ipsa iugi tum innocentissimae carnis tum spiritus mortificatione, nec non summo quo tendebat studio ad omnes virtutes vel heroicas adipiscendas, rependebat, rigidas carmelitici Ordinis regulas ad unguem servando.

Sancte tirocinio expleto maximo sui animi gaudio solemnia vota a. 1766 nuncupavit. Novo veluti incitamento acta ad religiosam perfectionem continuo animum intendens, eius culmen sui victrix gloriose attigit. Sed iam caelo maturescebat. Die 7 Martii mensis anno 1770, annum agens vigesimum tertium ad Sponsum evolavit.

Servatis de iure servandis Beatam Ssmus D. N. Pius Pp. XI die 9 Iunii mensis anno 1929 nuncupavit.

Quum autem postea nonnulla miracula, ea intercedente, a Deo patrata dicerentur, die 10 Decembris anno 1930 causa resumpta est, et Apostolica auctoritate in Florentina, Pratensi et Taurinensi curia adornati sunt processus etiam additionales, quos iuridico valore praeditos esse per S. R. C. decreta recognitum est.

Quum mira sanatio, quae Prati evenit, post Praeparatorium coetum, seposita fuisset, huic alia sanatio Sacrae Congregationis examini suffecta est. Duae itaque sanationes, quae Florentiae evenerunt delectae sunt. Altera puerum Laurentium Garbagni respicit, altera Fulviam Razzi uxorem Ioannis Farsetti.

Laurentius, quadrimulus, acuta appendicite una cum abscessu et peritonaeali reactione diffusa afficiebatur. Gravissimus erat morbus quin immo ipsa nocte diei 31 Maii anno 1930 fere nulla sanationis affulgebat spes, uti concors erat duorum medicorum sententia, adeo ut necessariam chirurgicam operationem, sequenti mane peragendam edixerint.

Pueri mater firmissime B. Teresiae Margaritae intercessione confisa, particulam de eiusdem Beatae reliquiis filioli pectori apposuit, ingeminatisque precibus huius sanationem imploravit. Paullo post puer placido somno correptus fuit. Sequenti mane pater, medicus, omnia morbi symptomata evanuisse invenit: quod ab aliis duobus medicis fuit eodem mane plene confirmatum. Curantes medici sine haesitatione sub iuramenti sanctitate sanationem miraculo tribuunt. Tres periti a Sacra Hac Congregatione acciti, in medentium iudicium seu de morbi diagnosi et prognosi seu de supernaturali actione agnoscenda concorditer conveniunt.

Alterum miraculum in sanatione Fulviae Farsetti Razzi habetur. Mulier haec, annos nata septuaginta, die 8 Novembris mensis anno 1922 a veloci birota ad terram deiecta, fracturam colli sinistri femoris passa est cum totali capitis femoris seiunctione, unde artus paullisper decurtatus. Quum necessariae curationes adhiberi nequivissent, apta ossium coag-

mentatio perfici non potuit. Quare seu deformis callus efformatus est seu pseudoarthrosis, unde articulatio anatomice impossibilis; cui laesioni oedema et dolores addebantur. Hisce in conditionibus Fulvia septem per annos versata est sine ulla sanationis spe. Verum die 19 Novembris mensis anni 1929 dum corpus B. Teresiae Margaritae in ecclesia S. Paulini, quo fuerat translatum, publicae fidelium venerationi erat expositum, Fulvia ligneo sustentaculo et viro innixa, doloribus afflicta, ad ecclesiam accessit, et ad urnam in qua servatur Beatae corpus pervenit. Per decem horae momenta fervidissime oravit, dein genuflexit, surrexit et libere et expedite nullo fulcimento ambulavit, frequenti populo miraculum conclamante.

Peritorum unanimis est sententia de laesionis gravitate et insanabilitate nec non de miraculo.

De priori miraculo Antepraeparatoria Congregatio apud Rmum Cardinalem Alexandrum Verde, Causae Ponentem, seu Relatorem, die 17 Octobris mensis elapsi anni habita est; de altero vero die 7 Iunii anno 1932. Praeparatoria autem comitia super hoc miraculo habita sunt dei 17 Ianuarii mensis anni elapsi. Die 5 Decembris mensis de utroque miraculo Praeparatoria Congregatio habita; cui die 18 mensis huius Generalis coram Ssmo D. N. successit. In qua Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Relator, dubium discutiendum proposuit: *An et de quibus miraculis, post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum edidere suffragium. Beatissimus vero Pater suam edere sententiam ad hanc distulit diem Conversioni B. Pauli Apostoli sacram. Quare Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario accitis, divina Hostia religiosissime litata, pronunciavit: *Constare de duobus miraculis Beata Teresia Margarita a S. Corde Iesu intercedente a Deo patratis*, nempe: *de instantanea perfectaque sanatione tum pueri Laurentii Garbagni ab appendicite acuta cum abscessu et reactione peritonaeali diffusa; tum Fulviae Farsetti Razzi a reliquis abnormibus et gravibus fracturae colli femoris, sinistri artus functionalitatem impedientibus.*

Hoc autem decretum in acta S. R. C. referri et promulgari mandavit.

Die 25 Ianuarii anno Domini 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

SS. ASSUMPTIONIS

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VEN. SERVORUM DEI ROCHI GONZALEZ DE SANTA CRUZ, ALFONSI RODRIGUEZ ET IOANNIS DEL CASTILLO E SOCIETATE IESU.

SUPER DUBIO

An stante approbatione martyrii et causae martyrii nec non dispensatione a signis seu miraculis ad tramitem can. 2116 § 2, Codicis iuris canonici, tuto *procedi possit ad sollemnem eorumdem Venerabilium Servorum Dei beatificationem.*

Ineffabile redemptionis opus, quod tam multis mirabilibus peractum est mysteriis, magnifice in ara crucis effulsit, quum Rex martyrum Christus, dum doctrinam, quam praedicaverat, suo obsignavit sanguine, supremum nobis caritatis testimonium dedit, innocens pro peccatoribus moriens. *Aspicientes* autem *in auctorem fidei et consummatorem Iesum* (Hebr. 12, 2), innumeri per decurrentia saecula martyres ultro ei reddidere nobile sanguinis testimonium. Quo dum pio cruore, veluti regia purpura, Mater Ecclesia, Christi sponsa, rutilat, simul mirifice Crucis Domini virtus exaltatur, a qua *martyrium sumpsit omne principium* (Miss. fer. V post Dom. III in Quadrag.). Merito igitur gratulandum quod, vertente hoc anno prae omnibus sacro, quo peractae redemptionis mysterium undevicies centenaria sollemnitate celebratur, novi Martyrum catalogo fortissimi inscribantur heroes, qui vitam pro Christi fide dilatanda fortiter profundere.

Hi sunt Rochus Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsus Rodriguez et Ioannes del Castillo, omnes sacerdotes, Societatis Iesu Sodales, qui saeculo decimoseptimo, dum silvestres Indorum tribus in America meridionali apostolica evangelizabant caritate, a barbaris illis crudeliter interfecti sunt. Quorum si pretiosa fuit mors, et praenobilis exstiterat vita.

Rochus Gonzalez, in urbe Assumptione Paraquariensi nobili genere anno 1576 natus, adolescentiam innocentissime emensus, ac sacerdotali ministerio sanctissime in sua dioecesi perfunctus, postquam Societati Iesu, | raesertim ad vitandos honores, nomen dedit, eo impenso studio ad lucrandas Christo silvicolarum animas flagravit, ut apostolici viri laudem prae primis sit assequutus. Nullis enim fatigatus laboribus, nullis periculis territus difficillima itinera ad inexploratas regiones suscepit, ut miseras illas barbaras tribus ad Christi lumen adduceret. Eique maxime vertit laudi,

quod non pauca ex illis oppidis condiderit, quibus *reductionum* factum est nomen, in quas silvestres homines volentes adducebantur ad civiles artes una cum christiana disciplina addiscendas. Quod maximum erat illis emolumentum, quatenus ab hostilibus subtracti incursibus, omnique metu liberati, christianae ac civilis societatis aptissima eis forma tranquille regebantur.

In postrema, quam paulo ante instituerat, huius generis missionali *statione* sanctissimus vir, nequissimo regulo magicis artibus addicto mandante, sicariis ex improviso aggredientibus effracto ei capite occisus est. Id contigit die 15 Novembris mensis, anno 1628 in *reductione* cui *Omnium Sanctorum* nomen indiderat, eo quod in eorum festo die, quindecim ante diebus eam constituisset.

Comites ei fuere apostolatus ac martyrii, quos supra nominavimus, Alfonsus Rodriguez et Ioannes del Castillo. Ambo hi in Hispania nati et in adolescenti aetate Societati Iesu adlecti, Cordubae in America perfectis studiis et sacerdotio aucti, mira morum innocentiae et pietatis laude florentes, urgente Christi caritate, se, ut novi milites veterano duci, adiunxerunt Rocho; eum in postrema sua apostolica peregrinatione ad ferocissimas prae ceteris tribus interiorum Uruquariensium regionum sequuti.

Alfonsus eodem die eodemque loco, quibus Rochus, trucidatus est, dum, populi clamoribus excitus, ad socium iam vulnere confectum accurrebat. Moriens Alfonsus prope ecclesiae limen procubuit, in qua paulo ante missae sacrificium peregerat.

Ioannes del Castillo perendie in proxima *reductione* ab *Assumptione* nuncupata, quam Rochus die 15 Augusti mensis eodem anno fundaverat, eique concrediderat, multis suppliciis antea affectus, lapidibus obrutus, Iesu nomine pie invocato, expiravit.

Sic tres gratissimae Deo hostiae terram illam, quam sudoribus rigaverant, suo sanguine purpurantes, cecidere, ut olim, Deo donante, uberiores fidei segetes orirentur.

Alfonsus aetatis annum trigesimum primum agebat, Ioannes tertium et trigesimum quum mortem oppetiere.

Cui nobili triumpho illud accedit decus atque ornamentum, quod ab iis Servi Dei perfido consilio necati fuerint, pro quorum non solum ad fidem conversione, sed et pro quorum libertate et tranquillitate tuendis strenue adlaboraverant.

Sed et illud accedit etiam singulare, quod ex iis qui in America australi sanguinem pro Christo fudere, primi hi Beatorum honores assequantur; novam, ut sperare iuvat, feliciorum temporum spem in ea nobili regione Ecclesiae portendentes. Maxime quum is, qui dux ceteris fuit, Rochus

Gonzalez, primus omnium ex Americae meridionalis filiis martyrii gloria inclarescat: ut quemadmodum Rosa Limana candido virginitatis decore, ita Rochus purpureo martyrii flore primus regiones illas nobilitet.

Frustra in eorum cadavera ira persecutorum desaeviit, ea discerpens atque comburens; nulla enim umquam aetas gloriosi eorum martyrii famam abolevit, quae coaevis consignata gravissimis documentis, quin et tribus statim post beatam eorum mortem in curiis Bonaërensi, Corrientensi et apud Candelariam confectis processibus confirmata, ad nostra usque tempora vivida permansit. Id novus informativus processus in archiepiscopali Curia Bonaërensi anno 1928 instructus demonstravit, qui ad Urbem transmissus validusque recognitus atque, addita Historicae Sectionis accuratissima relatione, rite examinatus in Ordinaria Congregatione diei 5 Iulii anno 1932 viam aperuit ut Commissio introductionis Causae a Ssmo D. N. die 13 eiusdem mensis signaretur. Deinde servatis novissimis Motus-proprii Ssmi D. N. Pii Pp. XI praescriptis, universa historicorum documentorum mole a Consultoribus Historicae Sectionis cribrata, suisque suffragiis illustrata, in tribus consuetis Congregationibus res acta est, Antepraeparatoria scilicet die 25 Aprilis anno 1933, Praeparatoria die 13 Iunii, ac Generali coram Ssmo D. N. die 28 Novembris eiusdem mox elapsi anni; ac tandem die 3 superioris mensis Decembris, Dominica prima Sacri Adventus sollemni decreto edictum est: *Ita constare de martyrio et causa martyrii Venerabilium Servorum Dei Rochi de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo ut indulta dispensatione super signis seu miraculis pro Ven. Ioanne del Castillo, et quatenus opus sit, pro aliis duobus, ad ulteriora procedi possit.*

Postremum dubium supererat discutiendum: *An stante approbatione martyrii et causae martyrii nec non dispensatione a signis seu miraculis ad tramitem can. 2116 § 2 Iuris canonici, tuto procedi possit ad sollemnem dictorum Venerabilium Servorum Dei Beatificationem.* Dubium hoc in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. habita die 18 mensis huius, Romana S. Petri Apostoli Cathedrae sacra, Rmus D. Cardinalis Alexander Verde proposuit. Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores unanimi suffragio in affirmativam concessere sententiam.

Beatissimus vero Pater Suum definitivum iudicium hodierna die promere statuit, Conversioni S. Pauli Apostoli dicata. Quare Rmos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Ponentem seu Relatorem, necnon R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem Generalem meque infrascriptum Secretarium convocari iussit, sancteque Eucharistico Sacrificio celebrato, edixit: Tuto *procedi posse ad sollemnem Venerabilium Servorum Dei Rochi Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo Beatificationem.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit, Litterasque Apostolicas in forma Brevis de Beatificationis sollemnibus, quum primum licuerit, in Basilica Vaticana celebrandis expediri iussit.

Die 25 Ianuarii anno Domini 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

FLORENTINA

CANONIZATIONIS B. TERESIAE MARGARITAE REDI A S. CORDE IESU, VIRGINIS MONIALIS PROFESSAE ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEATORUM.

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

Inter pulcherrimos Divinae Redemptionis fructus, qui ex pretioso Christi sanguine promanarunt, praeclaro elucet decore sanctae virginitatis gloria, per quam anima, velut in angelicam translata formam, terrenoque omni abiecto pondere, liberis alis in Deum fertur. Eaque profecto est singularis Ecclesiae laus tam ingens omni aevo protulisse virginum agmen, quod actuosae in proximos caritatis operibus, aut speciali orationis studio in claustrali solitudine, humanis miseriis mirifice succurrat, Deumque hominibus conciliet.

Ex quo frequentissimo virgineo agmine pergratum est, decurrente hoc sanctissimo anno, et alium candidissimum colligere florem, Teresiam Margaritam a S. Corde Iesu quae ad supremos altarium honores, uti sperare licet, prope evehenda iucundius Ecclesiae luceat et latius suavem Christi odorem diffundat. Equidem *non omnes capiunt verbum istud,* quoniam *animalis homo non percipit ea quae sunt spiritus.* Sed quo magis mundus ad terrena devexus inclinat, eo altius erigenda sunt fidelium corda, ne corruant. Brevi autem annorum gyro conclusam Teresiae Margaritae vitam, totam fuisse diceres perennem quamdam eius innocentissimi cordis ascensionem in Deum.

Orta Arretii ex illustri Redorum gente die 15 Iulii anno 1747 susceptoque in baptismate Annae Mariae nomine, post transactam pueritiam apud Benedictinas moniales S. Apolloniae Florentiae in urbe ut pietate ac litteris excoleretur; decem et octo annos nata, vocante Deo, religiosum habitum induit, summo animi gaudio, in Florentino Carmelitidum Excalceatarum monasterio, indito sibi nomine Teresiae Margaritae a Sacro Corde Iesu: sacrisque votis nuncupatis die 12 Martii anno 1766, triennio fere post, terrestrem vitam cum caelesti feliciter commutavit. Sed quo brevius exstitit eius vitae spatium, eo velociore cursu ad perfectionis fastigium contendit. Fervida ingenio puella, humanioribus litteris exculta, suavissima indole, decora facie, ita insitum habuit caduci mundi despectum, ut spiritum crederes carnis expertem.

Innocens eius anima sponte Deum quaerebat, in eoque solo quiescere sibi posse videbatur. In suae primae Communionis pervigilio prae gaudio et desiderio totam noctem duxit insomnem, et quum adhuc adolescentula, educationis causa, in S. Apolloniae monasterio versabatur, utens cum sola minori sorore eodem cubiculo, per multam saepe noctem in oratione vigilabat, tantaque enitebat pietate, ut omnibus aedificationi esset. Quum vero in paternam domum redux iam animo exoptatum ad Carmelum ingressum praeoccupabat, rigidae illius Ordinis disciplinae sese mortificationibus ac paenitentiis parabat, ac saepe paterni viridarii aut domus absconditos recessus petebat, ut in genua flexa diu orationi vacaret. Quae praeclara virtutum germina mire adolevere, quum in Florentino Carmelo, quasi in horto concluso, laetius virescere potuerunt. De cuius innocentissimae puellae succrescente in dies virtute iam tunc merito praedici quivisset: *florete flores quasi lilium et date odorem et frondete in gratiam* (Eccli. 39, 19). Summae animi puritati, quo Angelis aequari visa est, vel leves quosque defectus studiose devitans, profundissimam consociavit humilitatem, vere amans *nesciri et pro nihilo reputari*; nec solum humiliari patiens, sed gaudens. Qua cordis munditie et humilitate spiritus ad altissimum caritatis gradum evehi meruit, quae brevi adeo increvit, ut vere seraphicis flagraret ardoribus. Iamque eo devenerat, ut de Deo vix colloqui posset, quin radiante veluti vultu flammesceret, aut etiam, ut quandoque evenit, suavi deliquio viribus destitueretur. Qua divina caritate et proximos fervidissime complectebatur, maxime miseros peccatores, pro quibus se Deo hostiam generose devoverat. Sororibus vero monialibus, praesertim infirmis, ea praesto aderat humili suavitate ac perfecta sui abnegatione, ut caritatis angelus videretur. Hanc amoris flammam praecipue eucharistico pane alebat, cui avidissime inhiabat, ac peculiari cultu in sacratissimum Cor Iesu, quo sane tempore huic tam frugifero cultui serpens hac illac per

Etruriam ianseniana labes refragabatur. Sed et suavissima pietate Deiparam Virginem colebat, sui virginalis candoris exemplar et patronam. Iamque altae contemplationis dono ditata coniunctior Deo fiebat in dies, quasi splendoribus propinquae aeternitatis illucescens. Verum, properante exitu, illud restabat ut genuina sanctae matris Teresiae filia et fidelis S. Ioannis a Cruce discipula mystico animi martyrio vividiorem in se Crucifixi Sponsi imaginem referret. Cuius equidem martyrii causa ipsa vis caritatis exstitit. Ea enim quanto fervidior, eo magis urget animam ad amandum, quae quum infinitam Dei amabilitatem numquam amando aequare possit, mire altioris amoris inexplebili desiderio torquetur, sibique, veluti quadam obscura nocte involuta, quasi amore in Deum destituta videtur. Amor enim quo maior, eo sibi apparet minor. Quo tamen supremo cordis martyrio anima vere *cum Christo confixa cruci* sibi ceterisque uberiores redemptionis fructus acquirit. Porro hae sunt purissimae atque altissimae in Ecclesia animae, quae patiendo, amando, atque orando, tacito apostolatu omnibus prae primis prosunt. Quo impetu anhelantis animi ac divino tormento fracta viribus Teresia Margarita, iam caelum praesentiens expetebat, *cupiens dissolvi et esse cum Christo*. Id quasi ex improviso evenit, quum subito colicis correpta doloribus, non multas post horas, purissimam animam Deo reddidit die 7 Martii mensis anno 1770, vicesimo tertio aetatis suae nondum expleto anno.

Hanc suae caritatis victimam Deus miris donis illico decoravit. Etenim biduo post mortem corpus quod ob gangrenae infectionem corrumpi iam coeperat, naturalem colorem resumpsit, quin immo sequentibus diebus suavissimum exhalabat odorem nulli terreno comparabilem, quo pariter indumenta, quibus vivens utebatur, olebant: immo et ipsi eius capilli, qui antequam in monasterium Anna ingrederetur a matre fuerant tonsi et Arretii in paterna domo asservabantur, hunc mirum efflaverunt odorem. Quindecim post mortem diebus incorruptum cadaver sepulturae coram Florentino Antistite traditum honorifice fuit, concurrente in dies ex tota Tuscia populo ad eius sepulcrum, tum ad implorandas gratias, tum ad rependendas ob accepta beneficia. Confectis Ordinaria auctoritate processibus, Pius Papa VII a. 1807 Commissionem introductionis Causae signavit et Gregorius XVI a. 1839 heroicas fuisse eius virtutes decrevit. Approbatis miraculis Beatarum honore per Apostolicas Litteras die 9 Iunii mensis a. 1929 a Ssmo D. N. fuit decorata.

Quum nova prodigia, ea intercedente, dicerentur patrata, causa canonizationis per decretum 10 Decembris a. 1930 resumpta est, et de duorum miraculorum approbatione die 25 nuper elapsi mensis editum est decretum.

Ad omnium S. R. C. actuum complementum dubium erat discutiendum: *An, stante duorum miraculorum approbatione post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem*, tuto *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem*. Hoc autem dubium, in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. die 13 mensis huius habita, a Rmo Cardinali Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, propositum fuit discutiendum. Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores unanimiter affirmativum suffragium edidere, Beatissimus vero Pater huic voto accedens, hanc selegit diem 18 Februarii, Dominicam primam Sacratissimae Quadragesimae, ut Suam aperiret mentem, quasi christiano populo insigne hoc innocentiae simul ac paenitentiae exemplar ad imitandum proponens.

Quare Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Ponentem, nec non R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium convocari iussit, et, Sacrosancto Missae sacrificio piissime peracto, edixit: « tuto *procedi posse ad Beatae Teresiae Margaritae a Sacro Corde Iesu Canonizationem* ».

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Die 18 Februarii anno Domini 1934.

C. Card. Laurenti, *Praefectus*.

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius*.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

DECRETUM

PRECES INDULGENTIIS DITATAE

Neminem latet quo pietatis studio, iubilari hoc anno, undevicesimo Reparationis nostrae exeunte saeculo, christifideles curaverint, specialissima veneratione ac cultu sacras imagines Iesu Christi cruci affixi prosequi, utpote aptissimas ad excitandum in eorum animis, cum memoria Dominicae Passionis, paenitentiam suorum peccatorum vitaeque emendationem.

Profecto haud poterat non summopere laetari Beatissimus Pater, qui hac praesertim de causa Iubilaeum extraordinarium indixerat, de tanto pietatis ac amoris in Christum Redemptorem incremento; imo ardenti flagrans desiderio hos pietatis sensus erga Dominicam Passionem in populo christiano, quantum possibile Ipsi foret, fovendi ob uberrimos spirituales fructus qui exinde sperari queunt, in audientia die 19 ianuarii proxime elapsi infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori concessa, haec quae sequuntur statuenda decrevit. Scilicet benigne excipiens plurium supplicationes qui petebant ut peculiaribus indulgentiis augerentur sive apprime agnita oratio quae incipit « En ego, o bone ac dulcissime Iesu... » sive oratiuncula « Adoramus Te, Christe... » toties a fidelibus iubilari hoc anno pie repetita, alteri precationi « En ego... » – quae pro iis qui, confessi, sacra Synaxi refecti et ad intentionem Summi Pontificis orantes, [1] eam coram imagine Iesu Christi Crucifixi pia mente fuderint, plenaria indulgentia iam est aucta – partialem indulgentiam decem annorum adnectere dignatus est, quoties eam devote et saltem corde contrito recitaverint;

[1] Cf. « Acta Apost. Sedis », vol. XXV, pag. 446.

alteri vero precatiunculae « Adoramus Te, Christe... » partialem indulgentiam trium annorum item adnectere, quoties ea devote et saltem corde contrito recitata fuerit. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Litterarum Apostolicarum expeditione. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 2 Februarii 1934.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

II

IN MEMORIAM IUBILAEI HUMANAE REDEMPTIONIS

Ssmus D. N. Pius, divina Providentia Pp. XI, ad finem fere anno iubilari vergente, qui sacratissimum Christi Redemptoris Cor nec non paternum Sui in terris Vicarii animum ineffabilibus consolationibus replevit, sponte sua indulgentiam quamdam peculiarem, quasi mnemosynon quoddam eiusdem extraordinariae celebrationis, christifidelibus omnibus dilargiri volens, in audientia infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 16 vertentis mensis concessa, decrevit: Quoties fideles saltem corde contrito « Credo » una cum precatiuncula « Adoramus Te, Christe... » pio animi affectu in passionem ac mortem D. N. I. C. recitaverint, indulgentiam partialem decem annorum acquirere posse; indulgentiam vero plenariam, suetis conditionibus, semel in mense lucrari posse, si eamdem recitationem quotidie per integrum mensem peregerint. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Litterarum Apostolicarum expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 20 Februarii 1934.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

SACRA ROMANA ROTA

I

Causae quae in Tribunali Sacrae Romanae Rotae actae sunt anno 1933, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva.

I. SECOVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex defectu consensus ob amentiam viri.* INCIDENTIS DE LITE FINITA.

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus: D. Lazzarato.
Dubium: « An constet de lite finita, in casu ».
Sententia diei 11 Ianuarii: « Negative ».

II. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.
Advocati: F. Bersani, V. Sacconi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 12 Ianuarii: « Affirmative ».

III. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor deputatus: S. Romani.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 16 Ianuarii: « Negative ».

IV. VIENNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus et conditionis appositae, et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.
Vinculi Defensor deputatus: S. Romani.
Advocatus: D. Lazzarato.
Dubia: I. « An constet de matrimonii nullitate, in casu »; Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».
Sententia diei 20 Ianuarii: ad I. « Negative ». Ad II. « Negative ».

V. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 31 Ianuarii: « Negative ».

VI. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, U. Mannucci.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus: S. Rzewnicki.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 3 Februarii: « Affirmative ».

VII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor deputatus: S. Romani.
Advocatus: A. Carabini.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 25 Februarii 1930 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».
Sententia diei 6 Februarii: « Confirmandam esse, seu non constare de nullitate matrimonii ».

VIII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 7 Februarii: « Affirmative ».

IX. PLOCEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.
Sententia diei 14 Februarii: « Negative ».

X. TYRNAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, U. Mannucci.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus: I. Stella.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 9 Iulii 1930 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 16 Februarii: « Confirmandam esse, seu non constare de nullitate matrimonii in casu ».

XI. MONTISPESSULANI. – DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.

Vinculi Defensor deputatus: S. Romani.

Advocati: L. Legrand et I. B. Ferrata.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 25 Iulii 1930 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 21 Februarii: « Infirmandam esse, seu consilium praestandum esse Ssmo pro dspensatione super matrimonio rato et non consummato ».

XII. MARIANOPOLITANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus*.

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 25 Februarii: « Affirmative ».

XIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis*.

Turnus Rotalis: A. Wynen, G. Heard, *Ponens*, S. Janasik.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 2 Martii: « Negative ».

XIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis*.

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Vinculi Defensor deputatus: E. Suarez.

Advocatus: I. Limongelli.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 4 Martii: « Affirmative ».

XV. TEMPLEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus*.

Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 6 Martii: « Affirmative ».

XVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum fidei.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.
Advocatus: D. Lazzarato.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 8 Martii: « Negative ».

XVII. NEO-EBORACEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.
Vinculi Defensor deputatus: L. Koppert.
Advocatus: A. Carabini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 14 Martii 1933: « Affirmative ».

XVIII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, G. Heard, S. Janasik, *Ponens.*
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Limongelli.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 15 Martii: « Negative ».

XIX. IACIEN. – IURIUM SEU COMPETENTIAE.
Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens* U. Mannucci, A. Jullien.
Promotor Iustitiae: F. Bracci.
Advocati: T. Ragusa, *pro parte actrice*, R. Fiamingo, *pro parte conventa.*
Dubium: « An constet de competentia Tribunalis Iacien. in casu ».
Sententia diei 15 Martii: « Affirmative ».

XX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.
Vinculi Defensor deputatus: E. Suarez.
Advocati: P. Mottis et B. Pellegrini.
Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu ». Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».
Sententia diei 26 Martii: « Negative ad I ». « Affirmative ad II ».

XXI. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, U. Mannucci.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus: I. Limongelli.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia 31 Martii: « Affirmative ».

XXII. ANTIOCHEN. MARONITARUM. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Bernardini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 4 Aprilis: « Affirmative ».

XXIII. UTINEN. – DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: L. Bersani, *pro actore;* I. Benedetti *pro reo convento ex mandato gratuiti patrocinii.*

Dubia: I. « An constet de diffamatione, in casu ». Et quatenus affirmative: II. « An et quomodo locus sit refectioni damnorum, in casu ». III. « An et quibus poenis multandus sit N. N. in casu ».

Sententia diei 4 Aprilis: Ad I. « Negative ». Ad II. et III: « Provisum in primo ».

XXIV. N. N. NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu ». Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 8 Aprilis: Ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative ».

XXV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Aprilis: « Affirmative ».

XXVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*
Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus: I. B. Ferrata.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Aprilis: « Affirmative ».

XXVII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus: I. B. Ferrata.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 12 Aprilis: « Negative ».

XXVIII. LUGDUNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus et vis et metus.*
Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.
Vinculi Defensor deputatus: E. Suarez.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 21 Aprilis: « Negative ».

XXIX. TRANSILVANIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: S. Rzewnicki.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 22 Aprilis: « Negative ».

XXX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.
Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.
Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii in casu ». Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».
Sententia diei 24 Aprilis: ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative ».

XXXI. ANTIOCHEN. MARONITARUM. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinculi Defensor deputatus: A. Coussa.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu ». Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 25 Aprilis: Ad I « Negative ». Ad II. « Affirmative ».

XXXII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 29 Aprilis: « Affirmative ».

XXXIII. N. N. – IURIUM.

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: T. Ragusa ex mandato gratuitii patrocinii, *pro actore;* D. Lazzarato, *pro convento.*

Dubia: I. « An sacerdos X. ius habeat ad reditus bonorum paroecialium in casu »; et quatenus affirmative: II. « An et quamnam summam teneatur solvere Administratio bonorum ecclesiasticorum dioecesis N. N. sacerdoti X a die 1 Ianuarii 1931 in casu ». III. « An et quam summam teneatur solvere sacerdos X. eidem Administrationi vi locationis bonorum paroecialium in casu ».

Sententia diei 4 Maii: Ad I « Affirmative ». Ad II. « Instituatur plena supputatio in Curia N. N.; si huic supputationi actor non acquiescat, res deferatur ad hunc ipsum Turnum ad normam can. 1919 Codicis iur. can. ». Ad III. « Negative ».

XXXIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: I. B. Ferrata.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 6 Maii: « Negative ».

XXXV. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, U. Mannucci.

Vinculi Defensor deputatus: E. Suarez.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Benedetti.

Dubium: « An Sententia Rotalis diei 16 Decembris 1931 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 9 Maii: « Infirmandam esse, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXXVI. TYRNAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: F. Fournier.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 10 Augusti 1929 confirmanda sit vel infirmanda sit in casu »

Sententia diei 16 Maii: « Infirmandam esse, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXXVII. CORISOPITEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus: I. B. Ferrata.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 22 Maii: « Affirmative ».

XXXVIII. BISUNTINA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 26 Maii: « Negative ».

XXXIX. INSULEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Maii: « Affirmative ».

XL. COMEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Maii: « Affirmative ».

XLI. VARSAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis contra bonum sacramenti.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus: S. Rzewnicki.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 7 Iunii: « Negative ».

XLII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 12 Iunii: « Negative ».

XLIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor deputatus: M. Mostaza.

Advocati: L. Legrand et H. Benvignati.

Dubium: « An sententia rotalis diei 23 Iunii 1931 confirmanda vel infirmanda sit, in casu ».

Sententia diei 14 Iunii: « Confirmandam esse, seu non constare de nullitate matrimonii in casu ».

XLIV. ANTIOCHEN. MELCHITARUM. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinculi Defensor deputatus: A. Coussa.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Bernardini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 20 Iunii: « Affirmative ».

XLV. TOLOSANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus atque simulationis consensus.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi, pro actore; et F. Bersani *ex mandato gratuiti patrocinii*, pro conventa.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 21 Iunii: « Negative ».

XLVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et ob exclusa bona matrimonii.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, I. Grazioli, S. Janasik.

Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 26 Iunii: « Negative ».

XLVII. URBEVETANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite amentiae mulieris.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, S. Janasik.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: H. Silvestri Faà.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 8 Augusti 1931 confirmanda vel infirmanda sit, in casu ».

Sententia diei 10 Iulii: « Confirmandam esse, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».

XLVIII. MATRITEN. – NULLITATIS ACTORUM ET SENTENTIAE.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: H. Benvignati *pro appellante;* A. Merlo *pro appellato, ex mandato gratuiti patrocinii.*

Dubium: « An constet de nullitate actorum ita ut sententia Tribunalis Toletani diei 7 Maii 1932 sit nulla, in casu ».

Sententia diei 3 Iulii: « Prout proponitur, negative; sed constare de nullitate sententiae tribunalis Toletani diei 7 Maii 1932, in vim can. 1894, 1° in casu ».

XLIX. BITURICEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, G. Heard, *Ponens*, S. Janasik.

Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 3 Iulii: « Affirmative ».

L. AMBIANEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor deputatus: L. Koppert.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 3 Iulii: « Affirmative ».

LI. MECHLINIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.
Advocatus: C. Giusino.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 5 Iulii: « Affirmative ».

LII. AQUILANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensu et clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, I. Grazioli, A. Wynen.
Vinculi Defensor deputatus: A. Darmanin.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 11 Iulii: « Negative ».

LIII. LUGDUNEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulationis consensus.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, G. Heard, *Ponens*, S. Janasik.
Vinculi defensor Deputatus: A. Darmanin.
Advocatus: A. D'Alessandri.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 15 Iulii: « Negative ».

LIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae mulieris.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor deputatus: A. Darmanin.
Advocatus: A. D'Alessandri.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 17 Iulii: « Negative ».

LV. VICENTINA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, U. Mannucci.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. D'Avack.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 17 Iulii: « Negative ».

LVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis et ob simulatum consensum.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 12 Augusti 1931 confirmanda vel infirmanda sit in casu ».

Sententia diei 17 Iulii: « Infirmandam esse, seu non constare de nullitate matrimonii in casu ».

LVII. MASSILIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.

Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: C. Pacelli.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 22 Iulii: « Affirmative ».

LVIII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Wynen, G. Heard, *Ponens*, S. Janasik.

Vinculi defensor deputatus: V. Bartoccetti.

Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: I. Benedetti.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 27 Iulii: « Negative ».

LIX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinculi Defensor deputatus: E. Suarez.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 17 Maii 1932 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 29 Iulii: « Infirmandam esse, seu non constare de matrimonii nullitate in casu ».

LX. COLONIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor deputatus: I. Brocco.

Advocatus: B. Pellegrini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 31 Iulii: « Negative ».

LXI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum fidei.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus:. A. Mittiga.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 3 Augusti: « Negative ».

LXII. WRATISLAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus*.
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 8 Augusti: « Negative ».

LXIII. TERGESTINA. – NULLITATIS MATRIMONII.
Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.
Vinculi Defensor: I. Trezzi.
Advocati ex mandato gratuiti patrocinii: D. Lazzarato *pro actore;* S. Rzewnicki *pro conventa.*
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 8 Augusti: « Affirmative ».

LXIV. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ob exclusum bonum sacramenti.*
Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.
Vinculi Defensor deputatus: A. Darmanin.
Advocati: L. Legrand, H. Benvignati.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 9 Augusti: « Negative ».

LXV. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus*.
Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, I. Grazioli, S. Janasik.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus: I. B. Ferrata.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 1 Augusti 1932 confirmanda vel infirmanda sit in casu ».
Sententia diei 20 Octobris: « Confirmandam esse, seu non constare de matrimonii nullitate ».

LXVI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.
Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens*, F. Morano, A. Wynen.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubia: I. « An constet de nullitate matrimonii, in casu ». Et quatenus negative: II. « An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 31 Octobris: Ad I. « Negative ». Ad II. « Affirmative ».

LXVII. MAGNO VARADINEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens*, H. Quattrocolo, F. Morano.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. D'Avack.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 14 Novembris: « Negative ».

LXVIII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.
Vinculi Defensor deputatus: A. Darmanin.
Advocatus: H. Benvignati.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 18 Novembris: « Negative ».

LXIX. NOVARIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus: A. D'Alessandri.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 25 Novembris: « Negative ».

LXX. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: F. Morano, *Ponens*, A. Wynen, G. Heard.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus: L. Legrand.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 25 Novembris: « Negative ».

LXXI. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, U. Mannucci, A. Wynen.
Vinculi Defensor deputatus: A. Darmanin.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: F. Fournier.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 27 Novembris: « Negative ».

LXXII. LINCIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Wynen, *Ponens*, G. Heard, S. Janasik.
Vinculi Defensor deputatus: I. Benedetti.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: P. D'Avack.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 5 Decembris: « Affirmative ».

LXXIII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.
Vinculi Defensor deputatus: A. Darmanin.
Advocatus: L. Limongelli.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 13 Decembris: « Negative ».

LXXIV. MECHLINIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensoris Substitutus: I. Stella.
Adrocatus: D. Lazzarato.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 28 Iunii 1932 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».
Sententia diei 18 Decembris: « Confirmandam esse, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

LXXV. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: M. Massimi, Decanus, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.
Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.
Advocatus: D. Lazzarato.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».
Sententia diei 20 Decembris: « Affirmative ».

LXXVI. NEO-EBORACEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.* (Cfr. n. XVII).
Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor deputatus: L. Koppert.
Advocatus ex mandato gratuiti patrocinii: A. Carabini.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 14 Martii 1933 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».
Sententia diei 28 Decembris: « Confirmandam esse, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

LXXVII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, U. Mannucci, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor deputatus: V. Bartoccetti.

Advocati: V. Sacconi, H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Decembris: « Affirmative ».

II

Causae quae eodem anno 1933 transactae fuerunt, vel peremptae, vel quae absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt; quibus adduntur decreta quoad recursus contra libellorum reiectionem.

I. STRIGONIEN. – *Nullitatis matrimonii*, coram R. P. D. H. Quattrocolo, Ponente. – *Incidentis.*

Attento quod ad normam can. 1895 querela nullitatis apud H. S. O., in casu, admitti nequit; quodque iuxta can. 1903 post duplicem sententiam conformem novae causae propositioni locus fieri nequit nisi nova gravia argumenta vel documenta habeantur, quae actoris patronus in casu haud exhibuit, Patres Domini de turno sententia incidentali diei 2 Februarii 1933, patroni instantiam definitive reiecerunt.

II. PRAGEN. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum sacramenti*, coram Ex. P. D. M. Massimi, Decano Ponente.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellatio ab actrice interposita, adversus sententiam Tribunalis Olomucen. diei 6 Februarii 1930 declarata est deserta, ad normam can. 1736, decreto Excmi Ponentis diei 7 Februarii 1933.

III. PATAVINA. – *Iurispatronatus*, coram R. P. D. U. Mannucci.

Elapso iam biennio ad normam can. 1736 quin ullus actus processualis positus fuerit, instantia declarata est perempta decreto R. P. D. Ponentis diei 24 Februarii.

IV. VINDOBONEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. I. Grazioli.

Cum actor in causa appellationem interpositam prosequendam intra tempus a iure statutum neglexerit, R. P. D. Ponens, ad normam can. 1736, appellationem desertam declaravit decreto diei 27 Februarii.

V. N. N. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum fidei*, coram R. P. D. A. Wynen.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, ad normam can. 1736 appellationem esse peremptam R. P. D. Ponens declaravit decreto diei 4 Martii.

VI. Gurcen. – *Nullitatis matrimonii ob amentiam viri*, coram R. P. D. A. Wynen.

Cum R. D. Vinculi Defensor S. R. Rotae, visis actis causae mense Martio 1933 transmissis, declaraverit se non esse prosequuturum appellationem interpositam a Vinculi Def. Salisburgensi adversus sententiam eiusdem Tribunalis conformem sententiae Tribunalis primae instantiae, qua definitum est constare de matrimonii nullitate, R. P. D. Ponens appellationem desertam esse declaravit, ita ut actrici ius sit novas nuptias contrahendi, decreto diei 27 Aprilis.

VII. N. N. – *Nullitatis matrimonii ex defectu consensus et ob exclusum bonum prolis*, coram R. P. D. A. Jullien.

Cum ab anno nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens ad normam can. 1736, declaravit appellationem esse desertam, decreto diei 10 Maii.

VIII. Marianopolitana. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. I. Grazioli.

Cum actrix in causa nullum posuerit processualem actum ad prosequendam intra tempus statutum appellationem interpositam, R. P. D. Ponens ad normam canonis 1736 decrevit appellationem esse desertam iussitque acta in Tabulario, S. T. esse reponenda decreto diei 2 Iunii.

IX. Mexicana. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. A. Jullien.

Cum per biennium nullus actus processualis positus fuerit, R. P. D. Ponens, ad normam can. 1736, die 3 Iunii decrevit instantiam esse peremptam.

X. Parisien. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Wynen.

Attenta renunciatione actricis, R. P. D. Ponens, mandavit acta in Archivo reponi decreto diei 21 Iunii.

XI. Parisien. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum sacramenti*, coram Excmo M. Massimi, Decano Ponente.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellatio interposita ab actore adversus sententiam rotalem diei 10 Decembris 1931, declarata est deserta ad normam can. 1736, et acta posita sunt in Archivo, ex decreto Ponentis diei 15 Iulii.

XII. SURRENTINA. – *Reiectionis libelli seu damnorum*, coram R. P. D. F. Parrillo.

Libellum exhibitum officiali Curiae dioecesanae a sac. N. N. adversus Curiae Cancellarium de damnis sibi reficiendis ob causatam malam relationem examinatorum in concursu ad paroeciam X, legitime fuisse reiectum in casu, Turnus decrevit die 25 Iulii 1933.

XIII. N. N. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum fidei*, coram R. P. D. Jullien.

Cum nullus actus processualis per annum positus fuerit, R. P. D. Ponens ad normam can. 1736, decrevit die 16 Iulii 1933, causam esse peremptam.

XIV. CATANEN. – *Nullitatis matrimonii ex caipte defectus consensus*, coram R. P. D. A. Jullien.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per biennium in hac causa, ad normam can. 1736 instantiam esse peremptam R. P. D. Ponens declaravit decreto diei 31 Iulii.

XV. LEODIEN. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum sacramenti*, coram Exc̃mo M. Massimi, Decano Ponente.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, declarata est deserta appellatio a patrono actricis interposita adversus sententiam rotalem diei 28 Martii 1932 (cn. 1736), et acta posita sunt in Archivo, ex decreto Ponentis diei 31 Iulii 1933.

XVI. SECOVIEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. F. Morano.

Cum R. D. Vinculi Defensor penes Tribunal Sacrae Rotae non prosequendam censuerit appellationem adversus sententiam Tribunalis Ecclesiastici Salisburgensis, qua iterum definitum est constare de matrimonii nullitate in casu, R. P. D. Ponens die 10 Augusti appellationem desertam declaravit, ita ut partibus liceat transire ad nova vota.

XVII. GALLEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. G. Heard.

Attento obitu actricis, causam finitam esse et acta in Archivo reponenda declaravit R. P. D. Ponens die 3 Octobris.

XVIII. N. N. – *Proprietatis*, coram R. P. D. A. Jullien, Ponente.

Attenta renuntiatione a parte appellante facta, alteri parti communicata ab eaque acceptata, audito R. D. Promotore Iustitiae, atque impetrato beneplacito Apostolico, R. P. D. Ponens decreto diei 12 Octobris admisit renuntiationem et declaravit sententiam appellatam transiises in rem iudicatam.

XIX. BAMBERGEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite defectus consensus*, coram R. P. D. A. Wynen.

Cum nullum novum argumentum, ad normam can. 1903, exstiterit e nova instructione causae instituta ex officio, Patres de Turno legitime congregati die 7 Novembris declaraverunt ulteriorem causae propositionem admitti non posse.

XX. VIENNEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite vis et metus*, coram R. P. D. A. Jullien.

Cum per biennium nullus actus pocessualis positus fuerit, R. P. D. Ponens decrevit instantiam esse peremptam decreto diei 11 Novembris.

XXI. ROTHOMAGEN. – *Hereditatis*, coram R. P. D. I. Grazioli.

Cum actrix a S. T. Signaturae Apostolicae facultatem obtinuerit causam, in S. Rotae Tribunali initam, ad tribunal civile transferendi, acta in Archivo die 17 Novembris reposita sunt.

XXII. CALATAIERONEN. – *Reiectionis libelli*, coram R. P. D. G. Heard.

RR. PP. de Turno attento quod in libello die 23 Aprilis 1933 Tribunali Calataieronensi ab actore porrecto, ea sufficienter contenta essent quae a iure requiruntur; quod Tribunal Calataieronen. competens sit; actori vero legitima sit persona standi in iudicio; quod rationes ob quas libellum reiectum sit ad meritum causae spectent, decreverunt libellum admittendum esse et causam in Curia instruendam esse ad normam iuris, decreto diei 18 Novembris.

XXIII. PARISIEN. – *Nullitatis matrimonii ex capite defectus consensus*, coram R. P. D. I. Grazioli.

Cum per annum nullus actus processualis positus fuerit, ad normam can. 1736 appellationem esse desertam declaravit R. P. D. Ponens decreto diei 21 Novembris.

XXIV. MECHLINIEN. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum sacramenti*, coram R. P. D. I. Grazioli.

Cum actor in causa supremum diem obierit, R. P. D. Ponens, audito Vinculi Defensore, acta causae in Tabulario S. T. reponi iussit decreto diei 29 Novembris.

XXV. NIGERIAE MERIDIONALIS. – *Nullitatis matrimonii. Reiectionis libelli*, coram R. P. D. G. Heard.

Audito Defensore Vinculi, visis canonibus 1708 et 1709, RR. Patres de Turno die 16 Decembris decreverunt libellum in casu esse legitime reiectum, et scribendum esse actori iuxta votum Defensoris Vinculi.

XXVI. N.N. – *Nullitatis matrimonii ob exclusum bonum fidei*, coram Excmo M. Massimi, Decano Ponente.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellatio declarata est deserta ad normam can. 1736 decreto Excmi Ponentis, diei 19 Decembris.

ACTA OFFICIORUM

COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

DECRETUM

DE OPERE R. D. FRIDERICI SCHMIDTKE, CUI TITULUS « DIE EINWANDERUNG ISRAELS IN KANAAN ».

Cum quaesitum sit ab hac Pontificia Commissione de Re Biblica quid sentiendum de opere cui titulus Die Einwanderung Israels in Kanaan, *Vratislaviae anno 1933 a R. D. Friderico Schmidtke edito, ipsa respondendum decrevit:*

R. D. Fridericus Schmidtke, Professor extraordinarius Veteris Testamenti in Facultate Theologica Universitatis Vratislaviensis, in volumine de quo supra:

de Pentateucho disserens, placita criticae rationalisticae sequitur, neglecto plane decreto Pontificiae Commissionis Biblicae d. d. 27 iunii 1906;

insuper, in historia Veteris Testamenti, nulla ratione habita decreti eiusdem Pontificiae Commissionis Biblicae d. d. 23 iunii 1905, genus quoddam litterarium adstruit traditionum popularium falsa veris admixta referentium; contra perspicua Sacrorum Librorum testimonia asserit, inter alia, narrationes de Patriarchis, saltem magna ex parte, historiam non hominum singularium sed tribuum exhibere; Iacob non esse filium Isaac sed repraesentare tribum quamdam aramaicam; nec totam israeliticam gentem, sed partem tantum, maxime tribum Ioseph, Aegyptum ingressam esse;

item, miracula plura Veteris Testamenti, vim textui sacro inferens, ut facta mere naturalia explicat.

Auctor proinde dogma inspirationis et inerrantiae biblicae, implicite saltem, negat; normas hermeneuticae catholicae penitus negligit; doctrinae catholicae Litteris Encyclicis « Providentissimus Deus » Leonis XIII et « Spiritus Paraclitus » Benedicti XV clarissime propositae contradicit.

Quapropter praefatum opus omnimodam reprobationem meretur et a scholis catholicis arceri debet.

Hanc autem occasionem nacta, eadem Pontificia Commissio interpretes catholicos commonefacit ut, reverentia qua par est, pareant Constitutioni dogmaticae Concilii Vaticani, Decretum sacrosanctae Tridentinae Synodi

renovanti, qua solemniter sancitum est, « ut in rebus fidei et morum, ad aedificationem doctrinae christianae pertinentium, is pro vero sensu Sacrae Scripturae habendus sit, quem tenuit ac tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Scripturarum Sanctarum; atque ideo nemini licere contra hunc sensum, aut etiam contra unanimem consensum Patrum, ipsam Scripturam Sacram interpretari ».

Praeterea in mentem omnium christifidelium revocat quae de decretorum Pontificiae Commissionis Biblicae auctoritate Pius X s. m., Motu proprio « Praestantia Scripturae Sacrae », d. d. 18 Novembris 1907, edixit: « universos obstringi officio sententiis Pontificalis Consilii de Re Biblica, sive quae adhuc sunt emissae, sive quae posthac edentur, perinde ac decretis Sacrarum Congregationum pertinentibus ad doctrinam probatisque a Pontifice, se subiciendi; nec posse notam tum detrectatae obedientiae, tum temeritatis devitare aut culpa propterea vacare gravi, quotquot verbis scriptisve sententias has tales impugnent idque praeter scandalum, quo offendant, ceteraque, quibus in causa esse coram Deo possint, aliis ut plurimum, temere in his errateque pronuntiatis ».

Die autem 27 Februarii 1934, in audientia infrascripto Rmo Consultori ab Actis benigne concessa, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI praedictum responsum necnon monitum rata habuit et publici iuris fieri mandavit.

Ioannes Baptista Frey, C. S. Sp., *Consultor ab Actis.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Feria IV, die 28 Februarii 1934 in Sacello Sixti IV, Palatii Apostolici Vaticani, fuit Cappella Papalis ad sollemnes exsequias peragendas pro anima ALBERTI I Regis Belgarum. Expleta Missa, et ante Absolutionem super tumulum a SSmo Dño Nostro peractam, R. P. D. Antonius Bacci, ab epistolis ad Principes, venia impetrata Beatissimi Patris, hanc habuit funebrem orationem.

« Cum tristissimum nuntium, paucis ante diebus, nobilem perculit Belgarum gentem, Albertum nempe Regem ob funestum nec opinatum casum improvisa esse subitaque morte interceptum, tum urbes, tum oppida, tum vel ultimi illius Regni pagi ac viculi, veluti teterrima maestitiae nube offundi visa sunt, omnesque cuiusvis ordinis cives maximo fuere maerore confecti, quasi non supremum tantummodo publicae rei moderatorem, non in bellico dumtaxat discrimine strenuum invictumque ducem animosumque pacis adsertorem amisissent, sed patrem etiam amantissimum. Coram sacra augustae huius mortis maiestate, civilium etiam partium studia conticuere omnia ; atque patriae caritas una, quae tantopere Regis vitam et operam incendit et aluit, Belgarum animos permovit.

« Ac, reapse non una de causa desideratissimum hunc Principem sui cives venerabantur, summoque prosequebantur amore ; in Eo siquidem non tam diadematis decus avitaeque regii generis laudes enituere, quam egregiae animi dotes, quibus, auctoritate magis, omnibus praeire enitebatur. Si privatim enim, in sua agendi ratione, praeclarum exemplum exstitit, in quem sui omnes intuerentur ; si in domestica vita nihil antiquius habuit, quam dilectos sibi filios et christiano more institueret, et ad officium, etsi arduum, obeundum totis viribus informaret ; attamen, cum de Nationis suae fortuna, prosperitate libertateque ageretur, tum nec laboribus parcere, nec pericula defugere, nec suam ipsius periclitari vitam — qua erat animi strenuitate praeditus — non veritus est. Ita quidem ut gravissima ea Belgarum gentis tempestate, cum bellum fere ubique per universam Europam desaeviret, Albertus Rex, dux, Pater patriae ac veluti inclytum atque integerrimum Nationis suae insigne admirabundis omnibus haberetur.

« Atque in praesens, quandoquidem nondum residit, nedum conquiescit, acerbum hoc oeconomicarum rerum discrimen, quo omnes conflictantur populi communitatisque ordines, in tenuium aegritudines relevandas, in utiles locu-

pletium providentias industriasque excitandas, inque publicae rei incrementa provehenda, omni ope totoque pectore elaborabat.

« Quodsi, quemadmodum adhuc usque persequi placuit, multis de causis habent Belgicae gentes, cur Regem amantissimum complorent; at non minore afficitur dolore Ecclesia, quae filium devotissimum christianumque veri nominis Principem desiderat. Ipsi etenim persuasum omnino erat patriae caritatem ex catholicae religionis observantia non minui, sed satius impensiusque flagrare; ex christianae legi obtemperatione non nobiles restingui animi sensus, sed augeri quam maxime; ex evangelica denique doctrina in sua luce collocata ac veluti fundamento posita, in qua hominum consortio niteretur, et vires per societatis venas permanare praestantissimas, et civilem coalescere confirmarique concordiam, et praesens etiam in aerumnis haberi solacium, in adversis rebus virtutis columen, in omnibus autem civitatis rationibus ordinem, prosperitatem, pacem. Quod quidem iudicium rectamque animi conscientiam non in privata solummodo Augusti huius Principis vigere vita, nec in ea ob inanem quemdam pudorem pavide delitescere, sed in apertum prosilire, et in publica amplissimae auctoritatis obeunda munera vim exercere efficacitatemque suam, ii praesertim gratulabantur, qui, frequentissimi utique, catholicam doctrinam in Belgica colunt, christianisque praeceptis obsequuntur.

« Nihil igitur mirum si Albertus Rex, quae sibi populove suis curis concredito aut laeta aut tristia occurrerent, haec saepenumero, occasione data, cum Sanctitate Tua, Beatissime Pater, per officiosas litteras communicare sollemne habuit; atque abs Te in maestitia solacium petere, in rebus asperis incitamentum ac paternarum precum auxilium; in laetitiis vero ac gaudiis regiae Domus Nationisque suae Tecum una immortales Deo Optimo Maximo referre grates. Qua autem erat in Apostolicam hanc Sedem pietate atque observantia eximia, semel atque iterum Romam adveniens, Sanctitatem Tuam pientissimo filii animo invisit, atque abs Te cum sibi, tum Belgarum genti universae Apostolicae Benedictionis donum efflagitavit. Cuius quidem pietatis observantiaeque documentum exstat mirabilis ea Iesu Christi cruci affixi imago, quam Sanctitati Tuae mnemosynon praebuit suum, quaeque tam affabre tam pie divinam Redemptoris nostri caritatem praefert atque exprimit. Neque praetereundum est quod Ipse in amplissimarum Congi regionum utilitatem gessit, non modo ad mercaturas et ad commercia quod attinet, sed etiam ad ea omnia promovenda, ex quibus hominum vita excultior ac felicior efficitur; ac praesertim ad eorum Missionalium incepta tuenda fovendaque, qui procul dubio praestantiorem utilioremque in illarum gentium bonum navant operam.

« Quapropter cum, haud multis abhinc annis, ad Congi oras appulsus est illasque terras invisit, innumerae indigenarum turbae, eorum praesertim qui evangelico lumine ac gratia recreati fuerant, elato plausu effusisque gaudis Eum per triumphum exceperunt; suique grati amantisque animi significationem Ipsi patefacere effrenato quodam, ut iisdem moris est, laetitiae studiosaeque voluntatis certamine contenderunt.

« Fas esto igitur omnibus dolori atque maerori modum imponere; atque ex hisce Alberti Regis egregie factis auspicium sumere laetioris, quo Ipsum frui confidimus, aevi, caelestis nempe felicitatis. Id praestat christianae spei virtus, qua edocemur terrestrem hanc vitam, si evangelicis praeceptis conformetur, alteram parere vitam, non angoribus item periculisque trepidam, non fallacibus aestuantem voluptatibus, sed firmam, perennem, ac deliciis affluentem sempiternis. Funereas igitur lacrimas cohibeant consanguinei necessariique omnes; abstergeant Belgici cives: catholica religio admonet mortuorum feretra esse veluti secundae aetatis incunabula habenda, qua felices omnes, favente Deo, una simul coniungemur; per mortem siquidem « vita mutatur, non tollitur, et dissoluta terrestris huius incolatus domo, aeterna in caelis habitatio comparatur ». Perpetuo in ea laetetur, enixe rogamus, et per haec funebria sacra suppliciter impetramus, lectissima Regis anima; ex eaque suos respiciens omnes, eorum soletur fletum, dolorem relevet, spem denique erigat atque adaugeat.

« Iamvero mihi liceat, antequam in hac sanctissima sede amplissimoque coetu dicendi finem faciam, ad Augustum Virum mentem animumque arrigere, qui Belgicae rei in praesens gubernacula tractat, ac tanti nominis tantaeque virtutis hereditatem suscepit. Prosequatur Eum, quaeso, per totius suae vitae cursum, suorum populorum pietas, observantia, studium; ac gentis suae videat — optatissimum hoc esto prudentiae navitatisque suae praemium — fortunam adauctam, roboratam pacem, florentiaque cotidie magis prosperitatis incrementa; illius, inquam, prosperitatis, cuius firmamentum sunt ac columen christiana virtus ac largius alacriusque in usum deducta evangelica praecepta; quandoquidem, ut Belgarum etiam historia docet, nihil magnum est unquam sine religione gestum ».

SACRA CONGREGAZIONE DEI RELIGIOSI

AVVISO DI CONCORSO

Nella Sacra Congregazione dei Religiosi avrà luogo un concorso per due posti di Officiale minore per titoli ed esame scritto di scienza (Cost. *Sapienti Consilio* di Pio X di s. m., Norme generali, cap. II; Norme speciali, cap. VI).

I sacerdoti che non avendo oltrepassato i 40 anni di età, volessero prendervi parte, dovranno presentare alla Segreteria della stessa Sacra Congregazione, entro il giorno 20 Marzo 1934, la domanda portante l'indicazione dell'anno di nascita e corredata dal *nulla osta* del rispettivo Ordinario e del Vicariato di Roma, dei documenti degli studi ecclesiastici compiuti, dei titoli accademici conseguiti, nonchè di tutti quegli altri titoli che crederanno utili.

L'esame scritto di scienza, che verserà su temi riguardanti la materia di competenza della S. Congregazione, avrà luogo nella Segreteria della medesima Sacra Congregazione *venerdì 6 Aprile p v., alle ore 8 antimeridiane.*

Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi, 15 febbraio 1934.

Vincenzo La Puma, *Segretario.*

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 6 Febbraio 1934, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Laurenti, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Giovanna Elisabetta Bichier des Ages, Confondatrice dell'Istituto delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria* per discutere sopra un miracolo che si asserisce da Dio operato per intercessione della medesima Venerabile e che viene proposto per la sua Beatificazione.

Martedì, 13 Febbraio 1934, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Generale* con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e dei Consu tori teologi, per discutere:

1. Sul dubbio detto del *tuto* per la solenne Canonizzazione della Beata Teresa Margherita Redi, Suora Carmelitana.

2. Sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione del Beato Giuseppe Benedetto Cottolengo, Canonico della Collegiata del « Corpus Domini » e Fondatore della Piccola Casa della divina Provvidenza in Torino.

3. Sopra due miracoli operati, come si asserisce, per intercessione del Ven. Servo di Dio Antonio Maria Claret, Arcivescovo tit. di Traianopoli e fondatore della Congregazione dei Missionari Figli del Cuore Immacolato di Maria.

Martedì, 20 Febbraio 1934, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *Generale,* nella quale dagli Emi e Revmi Signori Cardinali, dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi è stato discusso:

1. Sul *tuto* per la solenne canonizzazione del Beato Giuseppe Benedetto Cottolengo, Canonico della Collegiata del Corpus Domini e fondatore della Piccola Casa della Divina Provvidenza in Torino;

2. Ugualmente sul *tuto* per la Beatificazione del Ven. Servo di Dio Antonio M. Claret, Arcivescovo tit. di Traianopoli, e fondatore della Congregazione dei Missionari Figli e Cuore Immacolato di Maria.

3. In fine sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione del Beato Corrado da Parzham, dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini, e che vengono proposti per la solenne Canonizzazione dello stesso Beato.

Martedì, 27 Febbraio 1934, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Congregazione dei Riti *Generale*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi, hanno discusso sul *tuto* per la solenne canonizzazione del Beato Corrado da Parzham, laico professo dell'Ordine dei Frati Minori Cappuccini.

Quindi nello stesso Palazzo si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, componenti la stessa S. Congregazione dei Riti, per discutere su due miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione della Ven. Serva di Dio Giovanna Elisabetta Bichier des Ages, Confondatrice dell'Istituto delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

26 Gennaio 1934. L'Eccmo Monsig. Giuseppe Cesarini, Assessore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale, *Consultore della Sacra Congregazione de Propaganda Fide.*

2 Febbraio » S. E. Revma il Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, Prefetto della Sacra Congregazione de Propaganda Fide, *Membro della Suprema Sacra Congregazione del S. Officio.*

10 Marzo » L'Illmo e Revmo D. Enrico Quentin, O. S. B., *Abate dell'Abbazia Romana di S. Girolamo,* per la revisione della Volgata, a norma della Costituz. « Inter praecipuas » 15 Giugno 1933.

NECROLOGIO

14 Dicembre 1933.* Monsig. Domenico Carrerot, Vescovo di Porto Nacional.
16 » » Monsig. Matteo Colom y Canals, Vescovo di Huesca.
29 Gennaio 1934. Monsig. Francesco de Pietro, Vescovo tit. di Calinda.
1 Febbraio » Monsig. Agostino Blessing, Vescovo tit. di Tegea.
11 » » Monsig. Sciukrallah Khouri, Arcivescovo di Tiro dei Maroniti.
21 » » Monsig. Guglielmo Keatinge, Vescovo tit. di Metellopoli.

* Data del telegramma.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI			
Fasc. I. Testi vari di diritto nuovo, parte prima (*ristampa*) . .	25 —	28 —	36 —
OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Dominica in Palmis usque ad Sabbatum in Albis, *cum cantu*. Iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani. *Editio typica Vaticana*, in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30.*			
Charta subtili non translucida: In brochure	15 —	17 —	19,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	21,50	24 —	26,50
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	22,50	25 —	27,50
Charta indica: In brochure	20 —	21,80	23,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	26,50	28,30	30 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	27,50	29,30	31 —
Corio contectum, sectione foliorum aurea	35 —	37 —	40 —
Missa in Dominica Palmarum *cum cantu*. Accedunt Hora Tertia, Aspersio aquae benedictae et Benedictio Palmarum. Excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae *Editio typica Vaticana*,** pp. 64.			
Charta subtili non translucida: In brochure	3,50	4,30	5 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	8 —	8,80	9,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	9 —	9,80	10,60
In Triduo Sacro Maioris Hebdomadae. Officium et Missa *cum cantu*, excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae. *Editio typica Vaticana*,** pp. IV-240.			
Charta subtili non translucida: In brochure	8 —	9 —	10,80
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	13 —	14 —	15,80
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	14 —	15 —	16,80
CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Matthaeum, Marcum, Lucam et Ioannem, Ssmi D. N. Benedicti XV Pontificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.			
FASCICULUS I. - **Chronista.** *Cantus Evangelii ad libitum.*			
FASCICULUS II. - **Christus.**			
FASCICULUS III. - **Synagoga.**			
Editio in fol. min. (23×33), in charta manufacta et charactere rubro et nigro, in tres fasciculos divisa	15 —	17 —	19 —
— Tres fasciculi, *linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo* . .	50 —	55 —	60 —
Editio in-8° min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris	3,50	4,50	5 —
— *Contectum partim pelle nigra partim linteo, sectione foliorum rubra* . .	10 —	11,50	13 —
PONTIFICALE ROMANUM Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½×44½, luce della stampa 23×33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.			
Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:			
In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—

Fuori di Roma, spese di porto in più.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*)

Recentissime pubblicazioni:

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1934

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1204. - Legatura in tela, titolo in oro

Contiene l'intero elenco delle sedi titolari restituito dalla S. Congr. Concistoriale dietro accurati studi delle fonti.

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminari - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Dati statistici - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi de curia - *Indice delle Protettorie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Correzioni ed aggiunte.*

In Roma L. 30 — In Italia L. 33 — Estero L. 38 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt anno 1924. Cura eiusdem S. Tribunalis editae. Vol. XVI, 1934, pp. VIII-452	40 —	43 —	48 —
Rationes decimarum Italiae nei secoli XIII e XIV. AEMILIA. Le decime dei secoli XIII e XIV a cura di A. MERCATI, E. NASALLI-ROCCA, P. SELLA, con carta topografica delle diocesi nei secoli XIII-XIV. Città del Vaticano 1933, pp. VIII-515	125 —	128 —	135 —

Con questo volume si continua la serie delle *Rationes decimarum Italiae* iniziato con il volume *Tuscia* a cura di P. Guidi. Vi si contengono le decime delle diocesi emiliane da Rimini a Bobbio, secondo gli elenchi del sec. XIII-XIV, quasi totalmente inediti. Un indice dei nomi, con la corrispondenza dei nomi antichi coi moderni, ed una carta completano questo lavoro fondamentale per la storia della regione.

Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus. ELENCHUS SEMINARIORUM cum appendice et imaginibus phototypicis	45 —	47,50	50 —

Exhibet seriem omnium *Seminariorum* quae S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus subsunt. Post concinnam eiusdem S. Congregationis historiam, dicuntur (linguis vernaculis) uniuscuiusque Seminarii nomen, locus, regimen, itemque designantur natura et finis; Seminariorum vero quae Romae sunt, et Regionalium Italiae, etiam brevis historia describitur. *Studiorum ratio*, quam sacrorum alumni in singulis Nationibus servant exponitur atque ordo *anni scholaris* compendiose in *appendice* explicatur.

Volumen, quod IV-428 paginis constat, locupletissimi *indices* et *summaria* exornant, 125 *imagines phototypicae* ex pulcherrimis permultis selectae illustrant.

Subscuro lineo optime contectum atque aureis characteribus inscriptum pretio venit apud Bibliopolam Vaticanam (Libreria Vaticana).

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVI, n. 4 - 3 Aprilis 1934)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Quod superiore. - Universale extra ordinem Iubilaeum annis MDCCCCXXXIII-MDCCCCXXXIV Romae celebratum ad totum catholicum orbem extenditur. - *2 Aprilis 1934* . . . 137

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

PAG.

Monita. - De usu facultatum Confessariis tributarum per Annum Sanctum ad universum catholicum orbem propagatum deque ratione indulgentiae Iubilaei lucrandae, ad normas Constitutionum Benedicti XIV et Leonis XIII exarata, auctoritate Sanctissimi D. N. Pii Pp. XI ad hodiernam disciplinam accommodata Eiusque iussu edita. - *3 Aprilis 1934* 149

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis, MDCCCCXXX.

— **Editio in-8°** (cm. 24 1/2 × 14 1/2), in charta optima et levicata et charactere rubro-nigro, fol. CXXIV-566.

Romae L. 25 — In Italia L. 27,50 Apud exteros L. 33 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra:

Romae L. 40 — In Italia L. 42,50 Apud exteros L. 50 —

— **Editio in-4°** (cm. 29 × 20 1/2), **in charta manufacta et charactere rubro nigro, fol.** CXXIV-566.

Romae L. 70 — In Italia L. 72,50 Apud exteros L. 82 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra:

Romae L. 90 — In Italia L. 92,50 Apud exteros L. 102 —

MARTIROLOGIO ROMANO

pubblicato per ordine del Sommo Pontefice Gregorio XIII, riveduto per autorità di Urbano VIII e Clemente X, aumentato e corretto nel MDCCXLIX da Benedetto XIV.

Nuova edizione italiana tradotta dall'ultima edizione latina Vaticana del 1930. In-8°, pp. XVI-400, stampa in nero e rosso, carta buona ben satinata.

In Roma L. 20 —(E) In Italia L. 22 — Per l'estero L. 27 —

Legato in pelle e tela nera, angoli in pelle, titolo, taglio rosso:

In Roma L. 32 — In Italia L. 34,50 Per l'estero L. 39 —

DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio ad codicem autographum exacta (curante Angelo Mercati). In-4°, pp. 470.

In brochure	3 —	3,75	4 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,25	6,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).